

Edgars Gabranovs

14.oktobrī bijušajā gaļas kombināta teritorijā būvnieki, speciālisti, pašvaldības pārstāvji un masu mediji kļuva par aculieciniekiem vēsturiskam mirklim - tur iecementēja kapsulu ar vēstījumu nākamajām paaudzēm, kuru parakstīja vienpadsmit personas.

Pirms svinīgā notikuma būvnieku pārstāvis Normunds Lācis atklāja, ka objekts izrādījās sarežģīts, jo tajā atradās neparedzēti daudz būvgružu: "Objekts ir liels, būs prieks to sakopt. Darbu izpildes termiņš ir nākamā gada novembris, bet domāju, ka pabeigsim septembrī." Balvu novada domes priekšsēdētājs Aigars Pušpurs uzsvēra, ka šis ir mūsu novada lielākais uzņēmējdarbības projekts: "Kopējais finansējums ir vairāk nekā 6 miljoni eiro. Balvi iegūs jebkurā variantā. Pirmkārt, sakoptas teritorijas ziņā, kas ir vairāk nekā septiņus hektārus liela. Otrkārt, būs jaunas darbavietas, kas ir mūsu galvenais uzdevums. Par to domājam un domāsim arī turpmāk."

Vēstījums:

Šajā dienā, klātesot Balvu novada pašvaldības domes priekšsēdētājam Aigaram Pušpuram, Balvu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietniecei Anitai Petrovai, Balvu novada pašvaldības izpilddirektorei Imantai Serdānei, Balvu novada pašvaldības izpilddirektora vietniecei Guntai Raibekazei, Balvu novada pašvaldības projektu vadītājai Irēnai Začevai, SIA "LVS Building" valdes loceklim Normundam Lācim, SIA "LVS Building" projektu vadītājam Raimondam Barkānam, SIA "LVS Building" būvdarbu vadītājam Laurim Mārtinsonam, SIA "LVS Building" būvdarbu vadītāja palīgam Rolandam Kaupušam, būvuzraugam Normundam Šteinbergam un SIA "Būvdzains" projektētājam Armandam Akmenam, industriālās teritorijas ēkas pamatos tiek ierakta kapsula, novēlot Balvu novada uzņēmējdarbības vides veiksmīgu attīstību un ikvienam iedzīvotājam personīgo izaugsmi un panākumus.

Industriālā teritorija tiek izveidota, sakārtojot degradēto teritoriju 7,61 ha platībā projekta "Industriālās teritorijas attīstība, revitalizējot ipašumu Balvu novadā" ietvaros. Uz šo brīdi tas ir lielākais būvdarbu līgums Balvu novadā - EUR 5 776 270,17. Šeit plānots uzbūvēt divas ražotnes un katlu māju, kopā uzbūvējot 7 ēkas un radot 86 darbavietas, kas būtu ļoti liels ieguvums Balvu novadam un tā iedzīvotājiem.

Foto - A. Kirisanovs

Iemūrē kapsulu

Vēsturisks mirklis. Pirms kapsulas iecementēšanas tajā ievietoja vēstījumu, avīzi, kā arī eiro monētas.

Nākamajā
adugunī

- **Intervē skolotājus un raksta domrakstus**
Skolēni izzina pedagoga profesiju
- **Trešā biežākā onkoloģijas saslimšana**
Delikāts jautājums

Sejas maska obligāti jāvelk:

Uz veikalu ar masku

Turpinot ierobežot straujo Covid-19 izplatības pieaugumu Latvijā, valdība 13.oktobrī pieņēma lēmumu, ka tāpat turpmāk sejas maskas obligāti būs jāvalkā ne tikai sabiedriskajā transportā, bet arī veikalos, aptiekās, pasta, muzejos, bibliotēkās, lidostās, autoostās un dzelzeļa stacijās, kā arī apmeklējot izstādes un reliģiskās darbības veikšanas vietas, ja tur nenotiek organizēts pasākums. Prasība par sejas maskām attiecas arī uz šo vietu darbiniekiem, kuri no apmeklētājiem nav nodalīti ar fizisku barjeru, piemēram, īpašām sienīņām. Tāpat jau šobrīd noteikumi paredz, ka sejas maska ir jālieto pakalpojumu sniegšanas vietās, kur cilvēki uzturas ilgāk par 15 minūtēm un nav iespējams ievērot 2 metru distanci, kā arī nav izveidotas citas fiziskas barjeras. Sejas maskas var nelietot bērni līdz 13 gadu vecumam. Tāpat sejas masku var nevalkāt medicīnisku iemeslu dēļ, piemēram, ja personai kustību traucējumu dēļ ir apgrūtināta maskas uzlikšana vai personai ir psihiskās veselības traucējumi.

* Turpinājums 15.lpp.

Īsziņas

Nedēļas jautājums

Irēna Tušinska

Cik bieži pāršķirstāt vecos fotoalbumus?

MAIJA LAICĀNE no Kubulu pagasta: -Albumos viennozīmīgi ieskatos. Žēl, ka, saistībā ar digitalizāciju, tagad ir daudz fotogrāfiju, bet nav albumu. Cenšos savākt fotogrāfijas vienā datu nesējā un, iespējams, izgatavošu kādu no tām arī papīra formātā. Jo šaubos, vai digitālie foto saglabāsies gadsimtiem ilgi. Reizēm, ieskatoties vecajos albumos, nožēloju, ka savulaik neesmu pajautājusi vecākiem, kas vienā vai otrā bildē redzams. Fotoalbumi ir saglabājušies gan no vecākiem, gan vecvecākiem, pāris albumos ir manas jaunības dienu un bērnu fotogrāfijas. Parasti ieskatos tajos, meklējot kaut ko konkrētu. Agrāk fotografējāmies mazāk, bet tām bija lielāka vērtība.

DAGNIJA VAICKOVSKA no

Balviem: -Vecie bērības dienu fotoalbumi pārsvarā atrodas vecāku mājās. Protams, dažreiz ieskatos savos skolas laika fotoalbumos, bet parasti vecās bildes aplūkoju, ja kaut kas ir jāsameklē. Reizēm patik pāršķirstīt arī kāzu albumu, lai pakavētos atmiņās. Lai gan tagad fotogrāfijas pārsvarā krājas telefonā, cenšamies vismaz reizi gadā izgatavot svarīgākās arī papīra formātā. Jo bērni aug un gribas saglabāt šīs atmiņas.

ELVIS GARAIŠ no Rīgas: -Albumi ar

vecajām bērības fotogrāfijām un ģimenes fotogrāfijām atrodas vecāku mājās. Patiesībā diezgan bieži ar prieku caurskatu šos foto, jo man labāk patik attēli, kas ir aptaustāmi, nekā digitālajā formātā. Tagad isti vairs nav laika izgatavot fotogrāfijas, bet ir doma, ka varētu to izdarīt un uztaisīt jaunu fotoalbumu.

SKAIDRĪTE VEINA no Viļakas: -

Protams, fotoalbumi ar vecajām fotogrāfijām mums ir. Īpaši bieži tos pēdējā laikā pārskata mamma, gatavojoties savai 90 gadu un "Abrenītes" 35 gadu jubilejai. Es dažreiz ieskatos dēla bērības dienu fotoalbumos un pārsūtu attēlus arī viņam, lai atgādinātu, kāds viņš tolaik izskatījās. Jaunākās fotogrāfijas pārsvarā glabāju datoros, dažkārt gan kaut ko izprintēju, pārsvarā mamma vajadzībām, jo viņa citīgi kārtu tās albumos. Arī pašai ir doma izveidot albumu, jo datorā bildes var pazust.

LĪNA BAROVSKA no Viļakas: -

Melnbalto fotogrāfiju albumus pārskatu ļoti reti, bet dažreiz ieskatos, atceros kādu pasākumu, arī skolas laika notikumus, paskatos vecos draugus, kādi viņi izskatījās. Arī šobrīd, lai gan reti, izgatavoju bildes papīra formātā. Aptuveni reizi divos gados atlasu un uzreiz vienā *piegājienā* pasūtu kādas 500 bildes. Pagājušajā gadā sev pat dzimšanas dienā palīdzu uzdāvināt lielu fotoalbumu – tādu, kurā zem katras fotogrāfijas var uzrakstīt, kas tas par pasākumu. Tā tagad ir aizmirsta lieta, bet agrāk visās dzimšanas dienās dāvinājām svēci un fotoalbumu.

MANA NEDĒĻA

Nedēļa sākās ar dārza darbiem ģimenes lauku saimniecībā. Otrdien devos uz Baltinavas Mūzikas un mākslas skolu, kur strādāju pie koncerta organizēšanas par godu valsts svētkiem novembrī mūzikas skolā. Esmu metāla pušaminstrumentu skolotājs un vadīju arī mācību stundas. Pats visvairāk esmu iecienījis trompetes spēli. Trešdien apsveicu meitu Martu, kurai apritēja 11 mēneši kopš dzimšanas. Draudzene meitiņai pēc katra mēneša uzcep arī gardu kūku. Šo dienu turpināju ar darbu skolā, kur notika arī instruktāža par Covid-19. Ceturtdien agri no rīta devos uz Rīgu, kur pildu Saeimas deputāta Andra Kazinovska palīga pienākumus. Vakar darba pienākumos vairāk ietilpa dažāda veida lietvedības darbs. Nodarbojos arī ar dažādām grāmatvedības lietām, kas saistīts ar, piemēram, čeku reģistrāciju, kompensāciju pieprasīšanu, kā arī veicu citus dažādus pienākumus. Šodien atgriezies atpakaļ darbā mūzikas skolā. Savukārt rītdien došos uz Preiļiem, kur meita Marta ciemojas pie vecmamma. Nedēļas nogalē laiku pavadīsim un atpūtīsimies šajā pilsētā, lai jau atkal atgrieztos Baltinavā un ķertos pie ikdienas darbiem.

AIGARS BUKŠS,
Baltinavas Mūzikas un mākslas skolas skolotājs

No vēstulēm

Kā ģimenē pārdzīvot tīņu vecumu?

Iestājoties pubertātei un tīņu vecumam, ierasti atsaucīgi un smaidīgie bērni piedzīvo nozīmīgas fizioloģiskas un psihoemocionālas pārmaiņas. Tā rezultātā nereti notiek attālināšanās no vecākiem, pieaug konfliktu riski, tīņiem veidojas saasināta pasaules uztvere, kā arī parādās vēlme pēc brīvības un pozitīva vienaudžu vērtējuma. Sīkāk par tīņu vecuma raksturojumu un to, kā šo vecumu veiksmīgi pārdzīvot, stāsta BENU Aptiekas piesaistītā eksperte, sistēmiskā ģimenes psihoterapeite un pedagoģijas doktore Maija Biseniece.

Kad sākas tīņu vecums? Pusaudžu vecumā jānošķir bioloģiskais un psiholoģiskais tīņu vecuma sākums. Meitenēm bioloģiski pusaudžu vecums sākas, kad parādās pirmās menstruācijas. No šī brīža meitene var palikt stāvoklī un dzemdēt. Zēniem fizioloģiskā nobriešana sākas aptuveni 11,5 gadu vecumā un ilgst līdz 16, bet dažreiz 18 gadiem. Dzimumnobriešana katram var būt atšķirīga, bet pārāk agrā vai vēla dzimumnobriešana var negatīvi ietekmēt tīņa pašvērtējumu, jo šajā vecumā pusaudžiem ir svarīgi, lai viņu fiziskā attīstība noritētu tāpat kā vienaudžiem. Atbilde uz jautājumu, kad beidzas pusaudžu vecums, arī nav vienkārša, jo pieauguša cilvēka pazīme ir prasme uzņemties atbildību par savu lēmumu.

Tīņu emocionālie pārdzīvojumi. Pusaudžu periodā personības attīstībā notiek šķelšanās un individualizācija. Atdalīšanās no vecākiem, emocionālo saišu atraisīšana no bērībā svarīgajiem cilvēkiem nav viegla. Pusaudzis stumj prom savu bērības pieķeršanos vecākiem un atbrīvoto vietu piepilda ar pieķeršanos sev pašam, tas izskaidro pusaudžu pieaugošo egoismu. No vienas puses, pusaudzis izjūt prieku par iespēju brīvi pieņemt lēmumu, brīvību domāt un rīkoties pēc sava prāta, bet no otras puses, tīnis var izjust lielu tukšumu un savu nenozīmīgumu. Tur, kur iepriekš bija ļoti nozīmīga un emocionāla saite ar vecākiem, tagad ir tukšums. Tas var izraisīt milzīgu trauksmi, kuras mazināšanai tiek meklēti arī tādi risinājumi kā izklaides un spēles, sekss, alkohols un narkotikas. Pusaudžu uzvedība ir grūti paredzama, dažreiz viņi rīkojas kā pieaugušie, dažreiz ir impulsīvi kā bērni, kas kaut ko vēlas – tepat un tūlīt, bet, ja nenotiek, tad nevajag, rīkojas neprognozējami un nespēj paši paredzēt savas darbības – tā ir bērnišķu un pieaugušu personības komponentu mozaika, - uzsver M.Biseniece.

No vecākiem - pie draugiem. Atdalīšanās no vecākiem

nozīmē to, ka pusaudzis pārdzīvo šķiršanās nomāktību un vientulību. Pusaudžu perioda sākumā gan meitenes, gan zēni atkarību no mamma uztver kā draudīgu, un māte kļūst par tēlu, ar kuru īpaši jācinās un no kura jāturas pa gabalu, - norāda M.Biseniece. Pusaudžiem ļoti būtiski ir tas, vai izdodas izveidot emocionāli veiksmīgas attiecības ar vienaudžiem un atrast jaunus pieķeršanās objektus. Ar vienaudžiem var izjust kopību, tuvību, apbrīnu, konkurenci, skaudību, strīdus, dvēseles tuvību – jūtas, kas agrāk izbaudītas kopā ar tuviniekiem. Lai atdalītos no mātes, meitenes pusaudžu perioda sākumā aktīvi meklē un konkurē par pretējā dzimuma sabiedrību. Savukārt zēni, lai izvairītos no nepieciešamības pēc mātes, patvērumu meklē attiecībās ar tēvu un citiem zēniem.

Ko vecākiem labāk nedarīt un neteikt? Pieaugušie, komunicējot ar pusaudžiem, satraucas, kad, šķiet, tik prātīgi runājošs cilvēks pēkšņi rīkojas kā pilnīgs bērns. Tas ir pavisam normāli, jo izprast pusaudža uzvedību kā pieauguša cilvēka nav iespējams. Tāpat nav vērts pārmest: "Tu kā mazs bērns..." Pieaugušajiem visu laiku jāpielāgojas, jāadaptējas pusaudža stāvokļa svārstībām palīdzot un parādot, kā pārvarēt dzīves ikdienas krīzes, jo vēl nav iegūta izturība (angliski *resilience*) – prasme pretoties, saņemot dzīves sitienus. Tāpēc nebūtu varbūt īpaši vērts no šiem jaunajiem cilvēkiem sagaidīt neatlaidību, pacietību, konsekvenču kā no pieaugušā. Nav vērts moralizēt. Šī pretošanās prasme ir atkarīga no vecāku sniegtā piemēra, kā viņi paši pārdzīvo neveiksmes, kā bērniem parāda, ko darīt, kā pārvarēt grūtības. – "Neveiksme? Viss ir kārtībā, Tu pamēģināji." Iznāk arī pašiem vecākiem vairāk darboties un atcerēties teicienu – "Stiprs ir nevis tas, kurš nepakrīt, bet gan tas, kurš pakritis spēj piecelties".

Vēlamie soļi no vecāku puses. M.Biseniece skaidro, ka robežu noteikšana ģimenē lielākoties ir saistīta ar pusaudžu drošību, tomēr ir svarīgi, ka ar jauniešiem tiek diskutēts, jo tā viņi iemācās paust savus uzskatus un darīt zināmas savas robežas. Pusaudžiem ir jāzina noteikumi: kad ir jābūt mājās, kur drīkst atrasties, ka nedrīkst lietot alkoholu un narkotikas. Svarīgi, ka vecāki izvēlas "cīnīties gudri" un neļaujas apjukumam, kad pusaudzis manipulē stāstot, kas ir atļauts "visiem citiem". Kontakts ar pusaudzi ir vissvarīgākais, jo pusaudžim ir būtiski izjust drošību, piederības izjūtu un pieņemšanu, un to patiesi var sniegt tikai vecāki.

AGNIJA GREIŽIŅA

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

"Lai gan vasara jau garām, gribu paslavēt atbildīgo personu, kura izdomā Balvu pilsētas apstādījumu dizainu. Vēl pirms dažām dienām, ejot cauri skvēram, nopriecājos par skaistajiem skvēra centrālā laukumiņa apstādījumiem, kas joprojām zied. Man ļoti patīk, ka apstādījumi izveidoti vairākos līmeņos, nevis ir plakani kā daudzviet citās pilsētās. Tas izskatās neparastāk un, manā skatījumā, arī skaistāk. Vēlreiz paldies mūsu pilsētas galvenajai dārzniecei!" pārdomās dalījās lasītāja.

"Mazliet kaitina tas #JerusalemDanceChallenge, ar ko pirms kāda laika bija pilns "Facebook". Tāpēc priecājos, ka vairāki Latvijas kolektīvi uz to atsaukušies, piedāvājot paši savas - latviešu - dejas," uzskata balveniete.

"Ļoti nopriecājos, kad izlasīju, ka Lāča dārzā soliņi tomēr būs. Būdam pensionāre ar slimām kājām, labprāt pasēdētu tur, izbaudot kādu saulainu un siltu rudens dienu. Laikam gan šogad to vairs nepaspēšu, bet varbūt varēšu papriecāties par pavasarī plaukstošajiem kokiem! Lāča dārzs ir

ļoti jauka vieta. Paldies pašvaldībai, ka vismaz celiņi tagad ir atjaunoti. Kaut gan patiešām gribētos, lai tur ir vairāk kaut kādu mākslas objektu, ar ko pamielot aci. Citādi viss tāds plīks. Mums taču ir mākslas skola, kuras skolotāji un audzēkņi prot izgatavot visādus skaistus mākslas darbus. Varbūt viņi varētu kaut izgatavot arī Lāča dārzam? Pirms kāda laika jūsu avīzē lasīju arī par akmeņkali, kurš strādā Balvos. Viņš toreiz pauda cerību izveidot mūsu pilsētā skulptūru dārzu. Varbūt pašvaldība varētu sadarboties ar viņu?!" priekšlikumu izteica pensionēta balveniete.

Cēla ģimenes savienība

Satikās Balvos agrā jaunībā

Maruta Sprudzāne

Par skaistu tradīciju kļuvis godināt pārus, kuriem dzīves ceļš savijies zelta krāsas pavedienā. Tādu pavedienu sev pratuši savērt JEVĢĒNIJA un VLADIMIRS RAKLINSKI Balvos. Vīrs tagad vairāk dzīvo pa māju, bet sievaskundze arī pastrādā sen apgūtajā arodā un turklāt ir īpašuma pārvaldītāja. Sarunai ar laikrakstu piekrita Jevģēnija Raklinska.

Kā spriežat - vai Jūsu paaudzes cilvēki toreiz bija citādāki?

-Laikam gan! Uz Balviem atbraucām, būdami ļoti jauni. Man toreiz bija tikai sešpadsmit. Nomira mamma, un man, jaunai meitenei, protams, gribējās ātrāk sākt strādāt un pelnīt naudu. Balvos dzīvoja radniece, bija pie kā palikt, un es uzsāku darbu. Būtībā piepildīju mammas sapni, kura ļoti vēlējās, lai kļūstu par šuvēju. Sākumā pati to nemaz negribēju, bet, redz, šis arods kļuva par galveno manā mūžā. Tolaik gan strādāju, gan arī mācījos vakarskolā. Radās draugi, svētkos kopīgi gājām uz dejām, iepazīnos arī ar savu nākamo vīru. Draudzējāmies abi gadus trīs, tad Vladimirs aizgāja dienēt, es viņu sagaidīju, un viss notika.

Vai Vladimirs bija un palika Jūsu pirmā mīlestība?

-Nevarētu teikt, ka tieši tā bija. Manuprāt, daudzreiz cilvēki mīlestību saista ar savstarpējām simpātijām, iepatikšanos, bet mīlestība ir arī daudz kas plašāks, lielāks. Vladimirs bija pret mani ļoti uzmanīgs, rūpīgs. Tāpēc tā arī notika – kurš ir neatlaidīgāks un uzmanīgāks, tas arī kļūst par vīru. Mēs gribējām apprecēties jau pirms viņa aiziešanas armijā, bet padomāju, ka vairākus gadus būšu precēta sieva, bet viena pati, un tad uz kino pat nedrīkstēju aiziet, jo ļaudis taču visu redzēs un gan jau mani aprunās. Labāk būtu viņu sagaidīt un tad precēsimies! Sanāca ļoti labi, jo pēc pusgada dienesta Vladimira pārcēla uz Rīgu, un viņš ļoti bieži varēja atbraukt uz mājām, un mēs satikāmies. Apprecējāmies, būdami nedaudz vecāki par divdesmit gadiem.

Apaļas kāzu gadskārtas ir liels notikums dzīvē. Vai Jums abiem patīk tās atzīmēt?

-Sudraba kāzu gadskārtā kopā ar draugiem, tuviniekiem un bērniem izbraucām dabā, pasēdējām, parunājām, pasvinējām. Tagad, gaidot Zelta kāzas, daudz ko izjauca pandēmija. Vecākā meita Žanna dzīvo Dublinā, kur joprojām strādā par frizieri. Viņa jau bija nopirkusi biļeti lidojumam uz Latviju, domājām, līdz augustam ierobežojumi beigsies, taču mēs tomēr nesatikāmies. Lidojums nenotika. Protams, bijām satrauktas. Zelta kāzas atzīmējam tepat Balvos, muižā, un par to parūpējās otra meita Ilona. Žanna ļoti gribēja, lai atzīmējam šo notikumu, jo mūsu rados nevienam līdz šim nav bijušas zelta kāzas. Bijām trīs pazīstami pāri, kas precējās gandrīz vienlaikus, bet brālēns savu zelta gadskārtu diemžēl vairs nesagaidīja, viņam pietrūka desmit mēnešu.

Pastāstiet ko vairāk par dzīvesbiedru. Kāds ir Vladimirs?

-Laikam viņam ir labs raksturs, varam gan arī pastrīdēties, bet dusmas viņš ilgi netur. Izšķirties var ļoti ātri, bet svarīgāka taču ir prasme sadzīvot. Vladimirs izmācījās par šoferi un visu mūžu tā arī nostrādāja. Laikam mūsu

paaudzes cilvēkiem raksturīga uzcītīga pastāvība. Ko apgūvām un kādā jomā sākām strādāt jaunībā, tur darba mūžs arī pagāja. Pērnajā gadā vīram palika septiņdesmit gadi. Pārāk veci jau vēl neesam. Vladimirs tagad ikdienā braukā ar savu mašīnu, kur vajag, aizved arī mani. Viņš ir uzcēlis vasarnīcu, zemi apstrādāt tagad gan mums kļuvis pagrūti. Ir arī nopietnas veselības problēmas, taču Vladimirs nekad nav smēķējis. Man ar viņu sadzīvot nav bijis grūti. Vīrs paēda to, kas mājās bija, mani nekritizēja un arī naudu atdeva. Krājām naudu, pēc tam nopirkām mašīnu. Bija labi. Tagad jaunie dzīvo katrs it kā atsevišķi un katram vajag arī savu naudas maciņu, vai ne?

Interesanti sanācis – Jūsu abas meitas un arī mazmeita Dana strādā pakalpojumu jomā, un arī Jūs pati esat ilgstoša pakalpojumu sfēras darbiniece.

-20 gadus nostrādāju Sadzīves pakalpojumu jomā par šūšanas tehnoloģi. Arī bērni redzēja šo manu darba jomu. Protams, zīmēt kleitas uz papīra ir viegli un ātri, bet iemācīties tās šūt ir daudz grūtāk. Veidot frizūras var apgūt ātrāk un vieglāk. Atceros, kādu dienu, atnākusi mājās no darba, ieraudzīju, ka Žanna māsai nogriezusi pusi matu! Tas izskatījās traki. Taču vēlāk abas kļuva par frizierēm. Pakalpojumu sniedzēji strādā cilvēku labā, un vienlaikus tas ir arī darbs un prasme saprasties ar otru. Protams, visi darbi ir labi un visos tajos jārespektē otrs cilvēks. Kad lasu jūsu laikrakstu, iedomājos, ka tādu darbu gan pati nemūžam nespētu darīt. Bet citi taču raksta, un cik labi viņiem sanāk! Man toties iepatikās šūšana, un arī šeit ir savi 'plusi' un 'mīnusi'. Esmu īpašniece daļai ēkas, kur atrodas šuvēju darbnīcas nama otrajā stāvā. Meitenes strādā kā pašnodarbinātās. Domāju, varbūt būs pienācis jau beidzamais darba gads, jāmet miers, bet skatos, nē, meitenes joprojām nāk uz darbu, tāpēc arī man jāturas. Gluži visām pensijas laiks vēl nav pienācis. Cik varam, strādājam un sniedzam arī kādus pakalpojumus.

Jaunieši par 200 eiro mēnesī te nenāks un nestrādās.

Šogad 1.septembrī Jums apritēja 56 darba gadi! Kas visvairāk pašai priecējis sirdi, strādājot šajā pakalpojumu jomā?

-Jābūt attieksmei pret darbu un saviem pienākumiem. Biju pieradusi pie šīs jomas, nedomāju neko mainīt un skriet uz kādu citu vietu. Tā arī darba mūžs te pagājis. Laiku pa laikam uzšuvu kleitas arī savām meitām. Jaunībā, protams, viss veicas ātrāk un vieglāk, taču arī nesen pašuvu kleitu savai mazmeitai. Klientu pasūtījumus tagad gan vairs neņemu, tik vien kādu remontdarbu paveicu. Taču šodien, mūsu sarunas laikā, taisni brīnums, uz ateljē nāk daudz cilvēku un visiem ir kāda vajadzība.

Jūs atstājat enerģiskas un darbīgas sievietes iespaidu. Tā patiešām ir?

-Jāatnāk uz darbu kaut vai uz pāris stundām, jāiet iepirkties, jāgatavo ēst. Dienas aizrit ātri. Gribas arī kaut kur aizbraukt, redzēt kaut ko citu. Tepat Balvos dzīvo meita Ilona, man ir trīs mazbērni. Labi, ka ir tuvinieku atbalsts un pieskatīšana. No sirds izlasām vietējo laikrakstu, jo "Vaduguni" lasām jau gadiem ilgi. Mums ir svarīgi zināt, kas notiek Balvos un apkaimē.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Kāzu portreti toreiz un tagad. Jevģēnija un Vladimirs apprecējās agrā jaunībā, kad viņiem bija tikai nedaudz pāri divdesmit. Laiks aizsteidzies, tagad jau pāri septiņdesmit. Joprojām darba pilnas rokas, būtu tikai spēks un varēšana.

Gada balva izglītībā

Priecājas, ka viņas veikums ir pamanīts

Irēna Tušinska

Pagājušās nedēļas nogalē Balvu novada "Gada balva izglītībā 2020" pasniegšanas ceremonijā ilggadējā Balvu Mūzikas skolas akordeona klases skolotāja IRĒNA ŠŅITKINA saņēma balvu "Par ieguldījumu un sasniegumiem darbā ar talantīgiem izglītojamajiem".

Pedagoģe Irēna Šņitkina ar 43 gadu darba stāžu neslēpj prieku un gandarījumu, ka arī mūzikas pedagoga darbs ticis pamanīts. Viņa ir pārliecināta, ka kolēģu vidū nav vienīgā, kas pelnījusi šādu godu.

Kādas emocijas izjutāt, saņemot apbalvojumu?

-Protams, ļoti priecājos, jo tiešām to negaidīju. Lai gan divas reizes iepriekš esmu izvirzīta gada balvai, saņēmu to pirmo reizi. Jūtos apbēdināta, ka šo balvu nav vairāk, jo mūsu skolā ir ļoti daudz labu pedagogu, kuri tiešām ir to pelnījuši.

Jūs slavēja par darbu ar talantīgiem skolēniem. Atklājiet noslēpumu – kā izdodas audzēkņus tik labi sagatavot konkursiem?

-Pirmkārt, ir svarīga paša bērna interese, viņa darba spējas. Otrkārt, noteikti arī sadarbība ar vecākiem. Viņu kontrole ir ļoti svarīga. Ja izdodas laba sadarbība ar vecākiem, tad, izveidojot trijstūri – skolēns, skolotājs, vecāki, panākumi neizpaliek.

Kuri Jūsu audzēkņi aizvadītajā mācību gadā guva vislabākos panākumus valsts mēroga konkursos?

-Tā bija 3.klases audzēkne Valerija Silineviča un 6.klases skolēns Maksims Silinevičs. Viņi ieguva 3.vietas valsts mēroga akordeonistu konkursā. Vēl pirms tam reģionālajā konkursā Rēzeknē Valerija ieguva 1.vietu, bet Maksims – 3.vietu. Pērn reģionālajam konkursam ļoti labi sagatavojies bija arī 4.klases audzēknis Artjoms Jaroha, bet viņš diemžēl smagi saslima ar gripu. Ļoti žēl, ka viņš netika, jo noteikti būtu guvis panākumus, veiksmīgi konkurējot ar labākajiem konkursantiem.

Iepriekšējais gads noslēdzās ar pandēmijas ierobežojumiem un attālinātu mācīšanos. Pēdējos muzikālos konkursus pavasarī atcēla. Kā veicās ar attālināto mācīšanu?

-Ļoti negribētu, lai tas atkārtotos, jo bija ļoti smagi gan pedagogiem, gan bērniem. Vēl šogad ir grūti atgūt pagājušajā pavasarī zaudētās iemaņas. *Iešūpoties* un *ieiet sliedēs*, kādās viņi tagad jau varētu spēlēt.

Vai jau zināms, kādi konkursi notiks šajā mācību gadā?

-Ceram, ka tie notiks. Tos rīko otrajā mācību pusgadā. Parasti braucam uz starptautisko konkursu Naujienā, kur mūsu audzēkņi gadu no gada gūst labus panākumus. Tāpat arī konkursā "Talants Latvijai", kur Maksims Silinevičs aizpagājušajā gadā ieņēma 2.vietu. Pavasari mums vienmēr ir konkursiem bagāti.

Kāpēc bērniem tajos ir jāpiedalās?

-Vismaz maniem audzēkņiem tas dod motivāciju tālākajam darbam. Viņi saņem arī kaut kādas naudas balviņas.

Bērniem tā ir motivācija, bet skolotājiem - papildus darbs...

-Jā, strādājam brīvdienās, svētku dienās. Sevišķi daudz darba ieguldām, gatavojoties valsts konkursam, kas notiek reizi četros gados. Tas ir viens no svarīgākajiem atskaites punktiem, kas parādā mūsu darba augļus.

Nav grūti strādāt arī brīvdienās?

-Ar labiem un konkurētspējīgiem bērniem

ir prieks strādāt. Panākumi konkursos arī skolotājam sniedz vēlmi turpināt iesākto, veicināt bērnu tālāko izaugsmi. Prieks arī, ka bērni priecājas un vecāki ir gandarīti. Tas ir stimuls tālākajam darbam.

Kā veidojās Jūsu muzikālā karjera?

-Esmu dzimusi un augusi Rēzeknē, pabeigusi Rēzeknes Mūzikas skolu, bet 1977.gadā - Rēzeknes Mūzikas vidusskolu. Uzreiz pēc tam sāku strādāt Balvu Mūzikas skolā. Tolaik Latvijā nebija iespējas iegūt augstāko izglītību akordeona spēlē. Vajadzēja braukt vai nu uz Viļņu, vai Maskavu, vai vēl kur citur. Biju iecerējusi iestāties Maskavas Kultūras institūtā. Turklāt eksāmeni tur bija ļoti viegli, var teikt, prasības bija tādas kā pie mums, Latvijā, pēc bērnu mūzikas skolas absolvēšanas. Bet iznāca tā, ka satiku savu vīru Viktoru un tā arī neiestājos. 1978.gadā apprecējāmies.

Visos šajos gados nekad neesat griežusī mainīt nodarbošanos?

-Paralēli mūzikas skolai strādāju arī bērnu dārzos par mūzikas skolotāju. Bet profesiju mainīt nekad neesmu vēlējusies. Vienmēr smejos, - kas mani ņems, ja neko citu neprotu?! Turklāt mans darbs man patīk.

Vai plānojat turpināt strādāt, arī sasniegusi pensionēšanās vecumu, jo jau gada beigās varētu doties pelnītā atpūtā?

-Ja veselība atļaus, protams, strādāšu. Varbūt vienīgi samazināšu stundu skaitu. Negribas tā uzreiz palikt mājās, ja visu mūžu esmu strādājusi. Turklāt kolektīvs mums ir brīnišķīgs. Kolēģi ir ļoti draudzīgi, kulturāli, solīdi un ieturēti. Arī vadība mums ir vienkārši brīnišķīga.

Kāpēc savulaik izvēlējāties mūzikas pedagoga profesiju?

-Jau bērnībā tantes un onkuļi ievēroja, ka izrādu lielu interesi par dziedāšanu. Vecmamma, darbus darīdama, vienmēr dziedāja garīgās dziesmas un tautasdziesmas, arī manas tantes bija aktīvas dziedātājas. Onkulis un mana krustmāte spēlēja akordeonu. Krustmāte dziedāja baznīcas korī. Arī otra tante dziedāja ansambli un korī. Vecāku mudināta, vēl pirms mūzikas skolas kādu laiku privāti mācījos klavierspēli. Tomēr, klausoties krustmātes akordeona spēli, mūzikas skolā nolēmu apgūt tieši šo instrumentu. Krustmāte joprojām pārliecināta, ka tieši viņas ietekmē izvēlējos akordeonu. Laikam daļēji viņai ir taisnība. Kaut gan stāšanos mūzikas skolā uztvēru kā rotaļu. Gāju līdzī māsīcai un savai tuvākajai draudzenei, bet rezultātā viņas neiestājās, bet mani paņēma. Kad mācījos mūzikas skolā, mācību koncertus klausījās kāds mūzikas vidusskolas pasniedzējs. Viņš uzstāja, lai toreizējā skolotāja mani obligāti gatavo mūzikas vidusskolai, jo es ļoti labi izprotot mūzikas stilu utt. Tad nodomāju, - kāpēc gan nē! Turklāt savu skolotāju Tamāru Filjipovu uzlūkoju kā paraugu it visā. Viņa bija tāda skaista, vienmēr eleganti ģērbusies, ļoti jauka skolotāja. Joprojām uzturam sakarus.

Kā mainījies darbs mūzikas skolā kopš pagājušā gadsimta septiņdesmitajiem gadiem, kad sākāt strādāt?

-Tagad audzēkņiem ir daudz brīvāka repertuāra izvēle. Agrāk tas bija daudz ierobežotāks. Mūsdienās plašāk pieejams arī nošu materiāls. Agrāk, braucot uz ārzemēm, vienmēr meklēju kādu veikalu, kur varētu iegādāties nošu krājumus. Arī mana pieredze ar gadiem ir augusi, līdz ar to strādāt kļuvis vieglāk. Bet tas ir likumsakarīgs process. Viss nāk ar pieredzi. Bet bērni vienmēr ir bijuši ļoti jauki. Daži no viņiem ir izvēlējušies mācīties mūziku arī

Foto - E. Gabranovs

Saņem apbalvojumu. Irēna Šņitkina uzskata, ka nav vienīgā mūzikas skolas pedagoge, kurai pienāktos šāda balva, jo kolektīvā strādā tiešām lieliski profesionāļi. Viņa novēl visiem skolotājiem un vecākiem izturību un stiprus nervus šajā grūtajā Covid-19 pandēmijas laikā!

tālāk. Arī pati diezgan pieklājīgā vecumā, pirms desmit gadiem, iestājos un pabeidzu Daugavpils Universitātes Mūzikas fakultāti specialitātē "Mūzikas skolotājs". Reizēm bija grūti, bet man patika mācīties un labi arī padāvās. Esmu ļoti gandarīta, ka ieguva augstāko izglītību.

Vai savulaik, mācoties mūzikas skolā un mūzikas vidusskolā, pati arī guvāt panākumus konkursos?

-Bieži piedalījāties koncertos, bet konkursi kaut kā nebija tik populāri un notika ļoti reti. Tagad gan to ir ļoti daudz.

Ko labprāt darāt no darba brīvājam laikā?

-Esmu kaislīga sēņotāja, ar prieku apmeklēju koncertus, teātra izrādes, ceļoju. Daudz kur esmu pabijusi - gan bijušajās padomju republikās, gan ārzemēs. Patīk darbs mazdārzībā. Protams, pēc vīra Viktora nāves, kuram bija zelta rokas, tagad ir daudz grūtāk. Šogad atstāju tikai siltumnīcu un ziedus. Pēc vīra nāves bija ļoti smags laiks, jo drīz vien aizgāja vēl vairāki tuvi cilvēki. Viktors bija vīrs un tēvs ar lielo burtu. Bet šajā laikā esmu arī daudz ko iemācījusies, jo agrāk pati pat spuldzīti nekad nebiju nomainījusi. Bet, ja vajadzība spiež, visu var apgūt. Kopā ar draugiem daudz ceļojam pa Latviju, jo man ir brīnišķīgi ģimenes draugi, mīļas māsīcas un citi radi, kuri pēc vīra nāves man ir ļoti liels atbalsts. Viņi

visi mani ļoti uzpasē.

Vai dēls un mazmeita arī ir mācījušies mūziku?

-Dēls strādā Sadales tiklos, bet mazmeitiņa studē Banku augstskolas 3.kursā. Ļoti gudra un mērķtiecīga jaunieta. Viņa ir mans prieks un lepnums. Mazmeita ir pabeigusi arī Jāzepa Mediņa Mūzikas skolas Flautas nodaļu, spēlēja arī orķestrī. Viņai ir izcilas muzikālās dotības. Laikam vainojami ģēni, jo viņas mamma arī savā laikā beigusi akordeona klasi.

Nākamnedēļ sāksies skolu brīvlaiks. Vai nebiedē, ka pēc tam, sakarā ar Covid-19 otro vilni, mācības atkal notiks attālināti?

-Ļoti biedē. Lai gan pavasarī mani audzēkņi diezgan veiksmīgi patstāvīgi gatavojās stundām. Pieslēgumi notika vienmēr. Arī eksāmenus viņi nokārtoja labi, ņemot vērā, ka tie notika attālināti, ar ierakstu palīdzību. Taču ļoti grūti bija strādāt ar jaunāko klašu bērniem, sevišķi ar pirmklasniekiem, kuriem jānostāda roku un instrumenta stāvoklis.

Kādus lielākus vai mazākus sapņus vēl gribētu piepildīt?

-Vairs jau neko lielu. Tomēr mazi sapņi vēl ir. Joprojām ceru, ka aizbraukšu vēl kādā ceļojumā, piemēram, uz Spāniju. Arī Itālijā gribētu atgriezties vēl un vēl.

Apsveicam!

Tagad izbauda jauno attiecību statusu

3.oktobrī Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā gredzenus mija un viens otram 'Jā' vārdu teica balvenieši **MARINA BABURINA** un **ANTONS SARKANS**. Jauno pāri dzīvē ievadīja **Marinas** vecākā māsa ar vīru - **Gaļina** un **Andris Barbaniškas**.

"Nekad dzīvē pat nepadomātu, ka liktenis mūs ar Antonu savedīs kopā. Pirmo reizi iepazināmies 2008.gadā, kad vēl mācījās Balvu vakarskolas 12.klasē - tobrīd gaidīju savu pirmo meitiņu. Gāja laiks, bet mūsu ceļi krustojās vēlreiz. 2018.gada 23.augusts manā atmiņā vienmēr paliks kā abu liktenīgā diena," teic Marina. Tajā vakarā, nejauši satiekoties Balvos, **Marinas** un **Antona** starpā uzvirvoja dzirkstelīte. Viņi saprata, ka viens bez otra nevar, un tas bija attiecību sākums. Mazliet vairāk nekā pēc gada - 2019.gada 1.septembrī - pasaulē nāca viņu dēliņš **Markuss**. "Puika piedzima tieši **Antona** dzimšanas dienā. Kur vēl labāku dāvanu mīļotajam vīrietim! Līdz ar šo notikumu arvien biežāk sāku dzirdēt rosinājumu sarakstīties. Tā šogad 14.jūlijā, braucot no Rēzeknes, mūsu ceļš veda nevis uz mājām, bet pa taisno uz novada dzimtsarakstu nodaļu! Par šo negaidīto pavērsienu, protams, biju ļoti izbrīnīta. Pulkstenis jau rādīja 16.40 - līdz darbdienas beigām bija atlikušas vien 20 minūtes, bet **Antons** uzstājīgi teica, - ejam ātrāk, kamēr dzimtsarakstu nodaļa vēl vaļā. Lieki piebilst, ka tobrīd biju vienkārši laimīga!" atzīst Marina.

Tā pavisam nemanot pienāca arī 3.oktobris - **Marinas** un **Antona** baltā diena. Lai arī kāzas notika tikai savu tuvāko cilvēku lokā, šī diena izdevās tieši tāda, par kādu viņi bija sapņojuši. Pēc svinīgās ceremonijas dzimtsarakstu nodaļā jaunlaulātie devās nelielā izbraucienā ar plotu "Vilnītis" pa Balvu ezeru, pēc kura visi devās pie mielasta galda. "Protams, kāzu dienā iezagās arī mazliet skumjas, jo *Covid* dēļ uz mūsu kāzām nevarēja atbraukt mana māsa, kura dzīvo Anglijā. Savukārt **Antona** brālis ar sievu neieradās no Beļģijas. Ļoti gribējām, lai viņi ir kopā ar mums šajā dienā, bet diemžēl tas nebija iespējams. Labi, ka vēl pieejamas mūsdienu modernās tehnoloģijas - vakarā sazvanījāmies *WhatsApp*, kur viņi mūs sirsnīgi apsveica. Godīgi sakot, kāzu dienas organizācija lielu stresu nerādīja - laika mums pietika, viesu nebija daudz. Viss izvērtās ļoti labi," atzīst jaunlaulātie.

Pēc kāzām Marina un **Antons** turpina ierastās ikdienas gaitas, - Marina strādā Balvu pamatskolā, bet **Antons** - celtniecībā. Viņi atzīst, ka pagaidām par medusmēneša ceļojumu vēl nav pat domājuši, taču, tiklīdz tas būs iespējams, noteikti ar ģimeni dosies pelnītā

atpūtā. Kamēr tas nav noticis, viņi izbauda jauno attiecību statusu un priecājas par pieņemto lēmumu. "Tagad, kad laulību gredzens uzvilts pirkstā, sajūtas, protams, neizsakāmi patīkamas. Beidzot esam sieva un vīrs! Turklāt esmu ļoti laimīga, jo man ir pats labākais vīrs pasaulē, kuru ļoti milu," atzīst Marina.

Pēc 28 gadu kopdzīves viens otram teic 'Jā!'

25.septembrī Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā svinīgā laulību ceremonijā gredzenus mija vectilzēnieši **INGRĪDA SIPUNOVA** un **VASILIJS ZAGARJUKS**. Jaunā pāra liecinieki šajā dienā bija **Ingrīdas** brālis ar sievu - **Elmārs** un **Inīta Zaharāni**.

Ja vien būtu precēts pāris, **Ingrīda** un **Vasilijš** šogad 23.decembrī atzīmētu savu kopdzīves 28.jubileju! Tieši tik daudz gadus abi ir kopā. Savukārt tagad, kad abi attiecības noformējuši oficiāli, viņi smeļ, - būs jāsāk skaitīt viss no jauna.

Ingrīdas un **Vasilija** kopīgais dzīvesstāsts sākās teju pirms 30 gadiem kādā liktenīgā ballē. Tobrīd **Ingrīda** bija pašķīrusies no vīra un pārcēlusies uz dzīvi **Sudarbē** pie vecākiem. Savukārt **Vasilijš**, kurš pēc tautības ir ukraiņis, jau pāris gadus dzīvoja **Vectilzē**. **Ingrīda** stāsta, ka **Vasilijš** vēl šodien nebeidz apgalvot, ka tā bija mīlestība no pirmā acu skatiena. Viņa bija jauna, skaista un iznesīga, savukārt viņš - kompānijas dvēsele, jautrs, harizmātisks un asprātīgs. Arī **Ingrīda** atzīst, - tādu vīrieti nevarēja nepamanīt: "Kad pirmo reizi viņu ieraudzīju, sapratu, ka esam līdzīgi gan pēc skata, gan domājam līdzīgi." Taču viņu draudzīgajām attiecībām sākumā nebija lemts ilgs mūžs, un uz pāris gadiem **Ingrīda** un **Vasilijš** pašķīrās. Šajā gadījumā tas abiem nāca tikai par labu, jo viņi saprata, ka tomēr radīti viens otram. Pēc kāda laika viņi atkal bija kopā!

Ingrīdas un **Vasilija** kopdzīvē pagājuši 28 gari gadi, kuru laikā viņiem piedzimis viens kopīgs bērns, bet par abiem kopā viņi ir trīs. Protams, ik pa laikam runas par attiecību oficiālu noformēšanu uzvēdīja, taču vienmēr atradās kāds svarīgāks iemels, kura dēļ šo svarīgo notikumu nācās atlikt. Turklāt, kā teic **Ingrīda**, šķita, kādēļ sarakstīties, ja var dzīvot kopā tāpat. Tomēr **Vasilijš** acīmredzot savai otrajai pusītei nevēlējās piekrist un nolēma viņu bildināt. "To dienu neaizmirsīšu nekad. Tas bija 14.augusts, kad kopā ar **Vasiliju** devāmies uz **Intara Busuļa** koncertu **Viļākā**. Bet pirms tam viņš mani bildināja - uzdāvināja saderināšanās gredzenu, nopirka šampanieti un jautāja, vai kļūšu par viņa sievu. Protams, mana atbilde bija - 'jā!' par bildinājumu stāsta **Ingrīda**.

Pēc tam viss notika ātri un raiti. 1.septembrī viņi aizbrauca uz novada dzimtsarakstu nodaļu un uzrakstīja laulību pieteikumu, bet pēc 25 dienām jau svinēja kāzas. "28 gadus nogaidījuši, vairs nolēmām nevilkt šo lietu garumā. Ātri visu saorganizējām, un lieta darīta. Pat apkārtējie lāgā nebrīnījās, vien mans brālis noteica, - nu beidzot sadomājāt," stāsta **Ingrīda**.

Ilgi gaidītā kāzu diena atnāca ar brīnišķīgu noskaņojumu un laikapstākļiem kā pēc pasūtījuma - spīdēja spoža saule un bija silts. Vienīgi mazliet smeldza sirds par to, ka neviens no visiem trīs bērniem, kuri šobrīd dzīvo Anglijā, *Covid* dēļ Latvijā ierasties nevarēja. "Bērni vakarā zvanija no ārzemēm apsveikt un sajūsmināti teica, - super, liels prieks par jums! Arī paši bijām laimīgi. Tas nekas, ka kāzas notika pavisam mazā viesu lokā un bez ipašām tradicionālajām izdarībām. Vienīgi kaimiņienes gan bija pacentušās un mums ar vīru pie mājām sarīkoja skaistus goda vērtus," atklāj **Ingrīda**.

Pēc kāzām jaunlaulātie turpina dzīvot un strādāt, kā ierasts. **Vasilija** darbavieta ir uzņēmums "Jēkabpils piens", savukārt **Ingrīdas** pārziņā ir mājas pavarda uzturēšana un rūpes par saimniecību. Jaunā sieva atzīst: "28 gadi pagājuši, un nu esam citā statusā. Šķiet, kas gan tur varētu mainīties? Bet, ticiet vai nē, ir savādāk, attiecības palikušas siltākas, mīļākas, un tas ļoti priecē."

Jaundzimušie

1.oktobrī pulksten 13.35 piedzima meitenīte. Svars - 4,450kg, garums 60cm. Meitenītes mamma **Kristīne Pušpure-Bērziņa** dzīvo Balvos.

2.oktobrī pulksten 12.42 piedzima meitenīte. Svars - 4,065kg, garums 60cm. Meitenītes mamma **Linda Orela** dzīvo Gulbenē.

3.oktobrī pulksten 12.26 piedzima puika. Svars - 4,185kg, garums 56cm. Puisēna mamma **Elīna Kaļva** dzīvo Balvos.

Lappusi sagatavoja **S.Karavoičika**

Viedoklis**Ne katrā valstī ir fotogrāfijas muzejs**

Nedomāju, ka ir cilvēki, kuri nezina, ka Latvijā ir fotogrāfijas muzejs, kurā krāj, saglabā, pēta un sniedz zināšanas par fotogrāfijas nozares attīstību Latvijā no fotogrāfijas pirmsākumiem līdz mūsdienām. Ja šādi cilvēki ir, tad jādomā, kā viņus sasniegt. Nevaram teikt, ka neesam milēti no preses puses. Ne katrā valstī ir fotogrāfijas muzejs, un mēs savā ziņā esam privilēģēti, ka mums tāds ir. Daudzviet pasaulē ir nelaimīgi, ka tādi materiāli nav savākti un aizgājuši zudībā. Nozīmīga loma ir latgalietim Pēterim Korsakam, kurš aizsāka un izveidoja šo muzeju. Mūsu ekspozīcija ir sena, arī unikāla, jo var izsekot pašus fotogrāfijas pirmsākumus. Pie mums ciemos braukuši arī studenti no Norvēģijas, lai aplūkotu oriģinālus, kā fotogrāfija ir attīstījusies, kaut gan viņiem pašiem ir savs muzejs. Mums ir arī muzeja pedagoģiskās programmas, tāpēc labprāt ciemos gaidām skolēnus, kuri uzzinās, kā veidot fotostāstus, par fotogrāfiju kā vēstures avotu. Šķiet, nereti cilvēki neapver, cik ārkārtīgi daudz ko fotogrāfija ir ietekmējusi un mainījusi - pat tādas lietas, kur mēs ceļojam, ko ēdam, kā ģērbjamies, ko lasām. Protams, attīstoties tehnoloģijām, šī ietekme ir vēl dziļāka. Katru minūti vai pāris minūtes miljoniem bilžu tiek palaistas pasaulē. Tas ir labi vai slikti? Īsti labi nav, ja *ēters* ir pilns ar sliktiem attēliem. Tomēr priecē, ka cilvēkiem ir saglabājusies ticība, ka fotogrāfija ir kaut kas paties un realitātei pietuvināts dokumentāls fakts.

Kāda ķīniešu kuratora organizētā izstādē redzēju, ka presē tiek manipulēts ar valstsvīru atrašanos vai neatrašanos konkrētā vietā. Ja presē nebija, tad viņa vispār nebija, jo tas netika vēsturiski atspoguļots. Atmiņa ir diezgan sliktas padomdevējs, bet attēls var apliecināt, ka fakts ir fakts. Ko darīt, ja, piemēram, mājas bēniņos atrod vecu melnbaltu bildi? Šādus stāstus esmu dzirdējusi, kad tiek atrastas stikla plates, kurām nomazgāta emulsija un padomju laikos uztaisīta smuka siltumnīca. Daudz ko iznīcināja tieši padomju laikos, kad nebija sapratnes un saprotošas attieksmes pret vēstures notikumiem. Ja tiek atrasts fotogrāfisks attēls, ieteiktu sazināties ar mums. Tāpat pieļauju, ka katrā muzejā var atrast kādu cilvēku, kurš sniegs padomu. Ir iespējas arī atrasto pārfotografēt un mums atsūtīt.

Runājot par kolekcionāriem, jāsaka, ka žēl, ja kaut kas vērtīgs nonāk muzejā. Tiesa, labāk saglabāt, nekā iznīcināt. Viena no muzeja darbībām ir pētniecība un izglītojošais darbs. Kāpēc bērniem jāpemeklē fotogrāfijas muzejs? Svarīgs ir vecums, lai zinātu, kā šo auditoriju uzrunāt. Mazākajiem ir iespēja apskatīt stereofoto un kameru, kurā fotografējams cilvēks ir ar kājām gaisā. Variantu ir daudz. Piemēram, profesionāļiem varam piedāvāt krājumu ekskursijas, kad var iepazīties ar to, kā mēs glabājam arī lielākus retumus. Tāpat var apskatīt fotošauteni, kas būtu interesanti, piemēram, septiņgadīgam bērnam.

Nebiju plānojis savu dzīvi saistīt ar muzeju, jo ilgu laiku esmu strādājis presē, un man patika šis darbs. Visu mūžu esmu nodarbojies ar fotogrāfiju dažādos veidos. Laikā, kad muzejs nebija savā labākajā situācijā, kļuva bēdīgi ap sirdi: “Vai, vai!” Esam kopā pūlējušies, lai celtu muzeju prestižu, un daudz ko arī sasnieguši. Izcili, ka katrā reģionā ir cilvēki entuziasti, kuri vāc vēstures liecības, tās apkopo un izdod brošūras, grāmatas. Pašvaldībai vajadzētu atbalstīt šādus cilvēkus.

Atmiņa ir ļoti isa, tāpēc ļoti vērtīgi ir fotopieraksti. Jautājums tikai, kā mēs to noformējam un pasniedzam. Izstādēs tos dažkārt nevar pielikt klāt katrai bildei, jo to nosaka iekārtojums. Jo vairāk informācijas var piedāvāt, jo droši vien tas ir labāk. Izstādes plānojam 1-2 gadus uz priekšu, par ko lemj speciāli izveidota žūrija. Mēs esam draudzīgi un labprāt sadarbojamies ar visiem. Kāda būtu mana sapņu izstāde? To būtu milzums daudz. Diemžēl vienu izstādi Covid-19 dēļ, visticamāk, nevarēsim realizēt. Par ko tā būtu? Dienvidāfrikā atradu fotogrāfus ar latvisku izcelsmi ar ārkārtīgi interesantiem dzīvesstāstiem. Viens no viņiem bijis sociāldemokrāts Latvijā un kļuvis par valdības fotogrāfu Dienvidāfrikā. Katru gadu varētu būt viena sapņu izstāde.

Foto - A. Kirsanovs

Tūlīt izlidos putniņš. Ar līdzīgu fotokameru Latvijas Fotogrāfijas muzeja vadītāja Maira Dudareva fotografēja pati savas kāzas, kad izrādījās, ka izpalicis kāzu fotogrāfs.

Kad viena acs redz

Laikraksta “Vaduguns” kolektīvs 12 ielikumos īsteno projektu “Dots devējam atdodas”, kurā sabiedriski nozīmīgu publikāciju sērijā analizēsim, kā cilvēkos veidojas piederības sajūta, pētīsim, kādā veidā un vai iespējams stiprināt nacionālo kultūrtelpu. Kā popularizēt daudzveidīgo kultūras dzīves kolorītu, nest tālāk pārmantoto kultūras mantojumu, kā aktualizēt Latvijas sabiedrībai nozīmīgus notikumus un padziļināti skaidrot to ietekmi? Tāpat meklēsim atbildes uz jautājumiem, kā latviskās tradīcijas iespējams saglabāt, neesot kultūras dzīves epicentros lielpilsētās? Kā latgalieši dod pienesumu valsts izaugsmei? Vai skaidrs virziens, uz kuru ejam?

Kas būtu vēsture bez fotogrāfijām? Novadnieki, fotogrāfi INTA RUKA (Rīga) un IGORS PLIČS ar savu daiļradi nākamajām paudzēm jau atstājuši nenovērtējamu kultūrvēsturisko mantojumu. Kāds ir šis mantojums un kādēļ tas vajadzīgs?

Labākā fotogrāfe starp apkopējām...

INTA RUKA piedzima 1958.gadā Rīgā, kaut gan viņu mēs uzskatām par mūsu novadnieci, jo Balvu pagasta Silmalas ir viņas mammas dzimtā puse. Te daudzas vasaras fotografējot pavadījusi arī Inta. 1983.gadā tapuši pirmie Balvu pagasta apkaimes cilvēku portreti, kas vēlāk apkopoti fotogrāfiju ciklā “Mani lauku ļaudis” (1983 - 1998). Ar tādu pat nosaukumu - “Mani lauku ļaudis” - 1999.gadā kolekcija tika eksponēta Latvijas ekspozīcijā 48. Venēcijas biennālē un iznākusi grāmata. Zīmīgi, ka I.Ruka Zviedrijas televīzija atzinusi par vienu no Eiropas ievērojamākajiem dokumentālajiem fotogrāfiem.

Kas ir fotogrāfija?

-Tā ir vēsture, bet jāatbild arī uz jautājumu, vai klusā daba ir vēsture? Vai ainava ir vēsture? Acimredzot ‘jā’, jo gan notikumi, gan pilsētas, gan cilvēki to atspoguļo. Kāpēc mēs skatāmies vecās fotogrāfijas? Lai mēs redzētu, kādi bija mūsu senči, kā viņi izskatījās.

Beidzot šuvēju arodskolu, mamma uzdevināja fotokameru “Zorkij 4K”, kas arī izrādījās tik liktenīga. Vai tolaik “saslimāt” ar vēlmi fotografēt?

-Nesaslīmu, praktiski to sāku izmantot. Padomju laikos lielākā daļa gan fotografēja, gan taisīja bildes vannas istabās un virtuvēs. Aizgāju uz kursiem un pamazām apguvu nepieciešamās zināšanas, lai taptu fotouzņēmumi. Nekad mūžā nebiju domājusi, ka fotogrāfijai būs tik liela loma manā dzīvē. Spriedu, ka to daru tāpat kā visi - nobildē draugus, ģimeni...

Kad mainījās domas par fotogrāfijas nozīmi Jūsu dzīvē?

-Es pat nezinu. To uztvēru vienkārši, pirmkārt, man patik to darīt; otrkārt, man patik cilvēki. Nedomāju, ka šī aizraušanās izvērtīsies par darbu ārkārtīgi daudzu gadu garumā. Tas ir mans hobijs, jo nebildēju katru dienu.

Joprojām strādājat ar analogo kameru?

-Tad, kad sākās digitālo kameru laiki, to nevarēju iegādāties finansiālu apsvērumu dēļ. Sākotnēji tās bija ļoti dārgas. Ar analogo kameru vienkāršāk. Pirmkārt, fotofilmiņas nemaksā tik dārgi un tās var iegādāties pakāpeniski. Otrkārt, bildes taisi pats un nekad nerēķinies ar savu ieguldīto darbu un laiku.

Nereti fotogrāfi apgalvo, ka vissarežģītākais žanrs ir portrets...

-Nē, man tas ir visvieglākais.

Kā tā?

-Fotogrāfijas pirmsākumos cilvēki sēdēja un skatījās kamerā. Tāpat strādāju arī es - uzliec statīvu, nomēri gaismu, pasaki, lai skatās objektīvā, un nospied.

Jūsu varoņi bildēs skatītāju uzrunā, ko nevar teikt, piemēram, par foto pasei...

-Grūts žanrs, manuprāt, ir ielu, sadzīves vai kāzu fotogrāfijas. Portrets man ir mīļākais un vieglākais veids, kā uzrunāt cilvēkus, viņus uzklausīt. Cilvēki ir atvērti.

Pie katra portreta Jūs veidojat fotopierakstu jeb stāstu.

-Savulaik fotokluba uzdevums bija vasarā bildēt, bet rudenī savu darbu atrādīt. Tā kā biju kautrīga, 80.gados nolēmu doties uz Balviem, Silmalu, kur vēroju apkārt notiekošo. Atbraucot mājup, diviem fotogrāfiem stāstīju: “Ak, kādus cilvēkus es satīku. Tas tur bijis karā, tam bijis vārdiem neizstāstāms liktenis utt.” Šie stāsti bija patiesi

Foto - A. Kirsanovs

Pie Latvijas Nacionālā mākslas muzeja. Inta Ruka neslēpj, ka portreta uzņemšanā vislielākā nozīme ir cilvēkiem, kuri piekrit pozēt un vēltīt laiku fotomāksliniekam: “Tāpat svarīgs ir komandas darbs. Atbraucot uz Balvu Novada muzeju, nevienu nepazīnu, bet jutos kā savējā. Paldies!” Interesanti, ka fotogrāfe mēdz pajokot par sevi. Viņa atklāja, ka ilgi lietojusi telefonu ar pogām: “Modernu telefonu ar fotografēšanas funkciju iegādājos Amerikā. Atlidoju no Ņujorkas uz Stokholmu, tad Rīgu, turklāt bija jāiet darbā visu nedēļu, kā arī vakaros jākāro citas darīšanas. Sestdien, pamostoties no rīta, šķita, ka esmu mēnesi dzērusi. Uztaisīju selfiju, un tagad šī briesmīgā bilde nonākusi izstādē, uzgleznota uz kāda šķīvja.”

Ļoti aizraujoši un iedvesmojoši. Sapratu, ka pieraksts papildina foto. Venēcijas biennālē, kur bija mana izstāde, Helēna Demakova teica, ka stāsti noteikti ir vajadzīgi. Skatoties tikai uz portretu, nevar taču saprast, vai cilvēks, piemēram, ir sētnieks, vai pētnieks. Pieraksti pie portreta mums sniedz informāciju, kas ir šis cilvēks, ko viņš dara, ko ir piedzīvojis un pārdzīvojis. Balvos patiesi ir ļoti fantastiski cilvēki.

Arī man neizpalika pārsteigumi, piemēram, Aigars Mačs vadājis atombumbas...

-Arī man tas bija pārsteigums. Bildējot Balvos, visiem prasīju, ko viņi darījuši padomju laikā. Tas raksturo gan to laiku, gan arī mūsdienas. Man ļoti gribējās atrast kādu cilvēku no gaļas kombināta, kas jūspusē bija ļoti svarīgs uzņēmums. Galarezultātā par to pastāstīja Krišs, un es biju starā.

Kā Jums izdevās pierunāt fotografēties prāvestu Jāni Bārtuli?

-Ai, kā man patika Bārtulis! Kad pirms dažiem gadiem man zvanīja no Balvu muzeja Iveta Supe un jautāja, vai var izstādīt to veco kolekciju “Mani lauku ļaudis”, likās, ka balveniešiem būtu interesantāk redzēt tos, kas pašlaik tur dzīvo - kaimiņus, senos kolhoza biedrus... Izdomāju, ka gribu nobildēt arī priesteri. Man paskaidroja, ka Bārtulis esot stingrs. Neskatoties uz to, devos uz dievkalpojumu

LTV 1

- 5.20 "Nacionālie dārgumi. 100g kultūras". Atk.
6.00 "Latvijas valsts himna".
6.03 "Personība".
7.00 "Kas te? Es te!". Atk.
7.30 "Animācijas seriāli".
9.00 "Mūziķene".
9.15 "Tutas lietas 2".

- 9.30 "Animācijas seriāli".
10.15 "Uzticamais draugs Dūpijs". Serijs bērniem.
10.30 "Zūmeri". Raidījums pusaudžiem.
10.50 "Ansītis un Grietiņa". Pasaku filma.
12.00 "Dievkalpojums Ogres Sv. Trīsvienības baptistu draudzē".
13.00 "Saknes debesis".
13.30 "Klase". Atk.
13.55 "Geparda dzimšana". Dok. filma.
14.55 "Ķepa uz sirds". Atk.
15.25 "Latvijas sirdsdziesma". Atk.

- 16.20 "Daudz laimes, jubilāri!"
17.00 "Kultūrdeva".
18.00 "Dienas ziņas".
18.20 "Negaidītā mīlestība". Romantiska drāma.
20.00 "Panorāma".
21.15 "De facto".
21.10 "Agata Kristī. Erklis Puaro 9".

- Detektīvseriāls.
23.05 "Dalida". Biogrāfiska drāma.
1.25 "Emīls Dārzīņš". Ak.
3.10 "Kultūrdeva". Atk.
4.05 "Latvijas sirdsdziesma". Atk.
4.55 "Klase". Atk.

LTV 7

- 5.00 "Pasaules panorāma". Atk.
5.30 "Veiksmīgs uzņēmējs Latvijā. Televeikala skatlogs". Atk.
6.00 "Latvijas valsts himna".
6.03 "Ceturta studija". Atk.
7.00 "Saknes debesis". Atk.
7.30 "Vides fakti". Atk.
8.00 "Ielas garumā". Atk.
8.30 "Biznesa pasaule. Televeikala skatlogs".
9.00 "Mazā piektdiena". Izklaidējošs raid. Atk.
9.45 "Izstāsti Latvijai! Televeikala skatlogs".
10.15 "Nedēļas apskats. Televeikala skatlogs".

filma.

- 1.15 "Mammu izpriecu vakars". Komēdija.
3.05 "UgunsGreks 13". Realitātes seriāls.

TV3 Life

- 5.00 "Saimona kaķis". Anim. seriāls.
5.15 "Mani virtuves noslēpumi 7". Kulinārijas šovs.
6.40 "Kontakts kopā ar doktoru Čārlzu Stenliju 2".
7.05 "Mani virtuves noslēpumi 7". Kulinārijas šovs.
9.30 "Dzīvīte brīvdienās 6".
10.00 "Atspēriens izaugsmei 4".
10.35 "Draugi 3". Komēdijseriāls.
14.10 "Bīstamās mājsaimniecības". Serijs.
18.05 "Štīprakro pāru ciņas". Realitātes šovs.
19.00 "Manas dzimšanas dienas mijotais". Melodrama.
21.00 "Mani virtuves noslēpumi 11". Kulinārijas šovs.
22.25 "Ielasmaitas 2". Serijs.
23.30 "Tāpat tu proti dejoj? 13". Realitātes šovs.
1.15 "Draugi 3". Komēdijseriāls.

NTV MIR

- 5.05 "Pie mums laimē!"
7.00 "Ziņas".
7.25 "Un atkal - esiet sveicināti!"
7.50 "Kurš mājas ir saimnieks?"
8.30 "Ēdam mājas".
9.00 "Ziņas".
9.20 "Viņu paražas".
9.35 "Pirmāis ātrums".
10.05 "Brimtehnika".
11.00 "Vasarņica".
12.05 "Mūsu patērētāju aizsardzības dienests".
13.05 "Reiz..."
14.00 "Kremļa sievas".
15.00 "Ziņas".
15.20 "Izmeklēšanu veica..."
17.00 "Krievijas jaunās sensācijas".
17.58 "Tu tam neticesi!"
19.05 "MK Latvija". Apskats.
19.10 "Tu esi super!"
22.05 "Zvaigžņu satikšanās".
23.35 "Raidījuma pamatā - reāli notikumi".
2.45 "Juras velni. Ziemeļu robeža". Serijs.
4.25 "Izcilie vecāki".

PBK

- 6.15 "Dzimitļaužu aktrise". Muzikāla komēdija.
8.10 "Veselība".
9.15 "600 sekundes".
9.30 "Dmitrija Krilova piezīmes". Autorraidījums.
9.50 "Citu dzīve".
10.50 "Vai redzējāt video?"
11.30 "Sakko". Animācijas filma.
13.10 "Tā nav sievietes padarīšana". Serijs.
22.00 "Kas? Kur? Kad?"
23.20 "Nabaga radnieki". Traģikomēdija.
1.20 "Laima Vaikule. Festivāls Latvijas pērlis".
3.40 "Euronews". Informatīvs raidījums.

ROSSIJA RTR

- 3.25 "Neaizej!" Melodrama.
6.55 "Vietējais laiks. Svētdiena".
7.35 "Ar bērna muti".
8.20 "Kad visi ir mājās".
9.10 "Simis pret vienu".
10.00 "Vēstis".
10.30 "Pastaiga kājām..."
11.00 "Pirmoreiz precējusies".
Drāma.
13.00 "Krāpšanas cena". Melodrama.
15.00 "Dzīves līnija". Serijs.
19.00 "Nedēļas vēstis".
21.00 "Maskava. Kremlis. Putins".
21.40 "Svētdienas vakars kopā ar Vladimiru Solovjovu".
22.40 "Bīstamais vīruss. Glābšanas plāns".
23.15 "Svētdienas vakars kopā ar Vladimiru Solovjovu".
1.20 "Es uzdāvināšu sev brīnumu". Melodrama.
2.50 "Kad visi ir mājās".

Pirmo nedēļu jaunajā darbavietā es biju pieklājīga un laipna, arī mani kolēģi bija pieklājīgi un laipni, bet tad man nejauši izspruka "maita!", un visi pārējie atviegloti nopūtās un sāka rīnāt kā normāli cilvēki.

Lazdulejā

23.oktobrī pagasta vecākai paaudzei tiek organizēts izbraukums. Apskates objekti: pudeļu dārzs, Latvijas pusdārgakmeņu darbnīca Litenē, lauku māja "pededzes". Dalības maksa - EUR 5, *pieteikties un sīkāku informāciju pa tālruni 26107182.*

Tilžā

VEIDOSIM KOPIĢI ROŽU DOBI TILŽAS CENTRĀ! Ikviens var piedalīties šajā labdarības akcijā, ziedojot rudens ražu, mājražojumus, rokdarbus loterijai vai iegādājoties loterijas biļetes RUDENS gadatirgus laikā - **17.oktobrī**.

Cienjamie Tilžas pagasta seniori! Nemot vērā valstī noteiktos pulcēšanās ierobežojumus, ikgadējais atpūtas pasākums "Patalči" NENOTIKS. Mēs ar jums tiksimies, tiklīdz tas būs iespējams.

Vīksnā

Līdz 31.oktobrim Vīksnas tautas namā skatāma Balvu Mākslas skolas audzēkņu darbu izstāde "Dažādais pastelis", skolotāja Olga Reče.

24.oktobrī plkst. 18.00 tautas namā Anna Dribas un Agris Ričs "Es iemīļojos". Ieeja - EUR 7, biļetes var iegādāties, zvanot pa tālruni 20284144 vai tautas namā. *Bijēšu skaits ierobežots, ņemot vērā pasākuma apmeklētāju drošībai izsludinātās sanitārā protokola prasības.*

Medņevā

24.oktobrī plkst. 20.00-24.00 tautas namā balle kopā ar Juri Ķirsonu. **PASĀKUMS ATCELTS.**

28.oktobrī (trešdiena) plkst. 19.00 tautas namā Ditas Lūripas-Eglienas un Mārtiņa Egliena KONCERTS. **PASĀKUMS ATCELTS.**

Šķilbēnos

17.oktobrī plkst. 19.00 kultūras centrā "Rekova" pasākums "Sudrabs", folkloras kopai "Rekavas dzintars -25". Visi mīļi gaidīti mūsu svētku svinēšanā. *Pasākuma laikā tiks fotografēti un tiks ievēroti epidemioloģiskie piesardzības pasākumi.*

Borisovā

23.oktobrī plkst. 18.00 Borisovas tautas namā Medņevas dramatiskā kolektīva viesizrāde - Danskovite "Tava meitas" - **ATCELTA.**

Baltinavā

24.oktobrī no plkst. 18.00 līdz 24.00 kultūras namā 4.TAUTAS MUZIKANTU SAĪETS. *Muzikanti un kapelas aicināti pieteikt daļību līdz 20.oktobrim.*

Balvu Novada muzejā

- ☐ Skatāma Latvijas laikmetīgās keramikas izstādes no Daugavpils Marka Rotko mākslas centra kolekcija "DOT/punkts".
- ☐ Ekspozīcija "Ziemeļlatgales nemateriālais kultūras mantojums".
- ☐ Ekspozīcija "Ziemeļlatgale Latvijas neatkarībai".
- ☐ Ekspozīcija "Ģenerāļa Valda Matīsa piemiņas istaba". *Aicinām ievērot noteiktos drošības pasākumus.*

Balvu Sakrālās kultūras centrā

- No 17.oktobra** izstāde "Zelts. Gaisma. Krāsa. Līnija". Mākslinieces - Evija Rudzīte, Ineta Freidenfelde, Marta Jurjāne, Elīna Alka, Lauma Palmbaha.
26.oktobrī plkst. 11.00 Ziemeļlatgales sieviešu biedrības "Ieva" projekta "Nebaidies, iespējas ir tavās rokās" noslēguma pasākums.
29.oktobrī plkst. 17.00 Ziemeļlatgales sieviešu biedrības "Ieva" projekta "Sieviete mūsdienu sabiedrībā" lekcija "Socienika, savstarpējās attiecības, cilvēku tīpi, komandas veidošana". Lekciju vadīs socienikas konsultante un pasniedzēja Evija Čeprova. *Pietrūkšanās līdz 26.oktobrim pie Rudītes.*

Balvos

Balvu Centrālajā bibliotēkā skatāma Agijas Stakas bērnu grāmatu ilustrāciju izstāde.

24.oktobrī plkst. 10.00 "UFO TŪRE" Balvos. Disku golfa svētki mazajos disku golfa laukumos Latvijā! "UFO TŪRE" notiek no šī gada 15.februāra līdz 14.novembrim dažādos disku golfa laukumos Latvijā.

Bērzpili

17.oktobrī plānojas ekskursija - Raunas apskates objekti - Bērzpils pagasta senioriem.

Briežuciemā

23.oktobrī plkst. 19.00 tautas namā izziņoši izklaidējošs pasākums "Atkalredzēšanās Briežuciemā" jeb laipni aicināti mūsu kolhozā! **PĀRCELTS** uz nenoteiktu laiku, par ko paziņosim.

Kubulos

Līdz 17.oktobrim Intas Rukas fotoizstāde.
17.oktobrī plkst. 18.00 stand-up komiķa Maksima Trivaškeviča soloprogramma "Latviešu komiķis". Ieejas maksa - EUR 3. *Biļetes pārdošanā Kubulu pagasta kultūras namā stundu pirms pasākuma.*

Krišjānos

Tautas namā skatāma Inetas Krakopas gleznu izstāde "Iedvesmas stāsts".

TV PROGRAMMAS

no 19. līdz 25.oktobrim

Pārpublicēšanas gadījumā "Vaduguns" atsauce obligāta

LTV 1

5.05 "Daudz laimes, jubilar!"
Atk.
5.40 "Šodienas jautājums". Atk.
6.00 "Latvijas valsts himna".
6.02 "Ceturta studija". Atk.
6.30 "Rīta Panorāma".
8.35 "Mīlas viesulis 15". Seriāls.
9.35 "Mana vienīgā". Seriāls.
10.35 "Televeikala skatlogs".

10.50 "Alpu dakteris 7". Seriāls.
11.45 "v.I.P. -Veiksmē. Intuīcija.
Prāts". Atk.
12.30 "Televeikala skatlogs.
Top-Shop piedāvā".
12.45 "Aciliciniēks". Atk.
13.00 "Kultūrdeva". Atk.
14.00 "Viens, divi - gatavs!" Atk.
Kulinārijas raidījums
berniem.

14.30 "Mūzikene". Atk.
14.45 "Televeikala skatlogs.
Top-Shop piedāvā".
15.00 "Krustpunktā".
16.00 "Mana vienīgā". Seriāls.
17.00 "Mīlas viesulis 15". Seriāls.
18.00 "Dienas ziņas".
18.50 "Gudrs, vēl gudrāks".
20.00 "Panorāma".
20.50 "Kultūrsoks".
21.05 "Tei" Latvijas raidījums.
22.05 "Projekts: šķiršanās".
Seriāla aizkuļš.

22.35 "Latvijas kods. Vārdo-
tājs". Dok. filma.
23.05 "Nakts ziņas".
23.20 "Latvijas sirdsdziesma".
Atk.

0.15 "Māfijas gūstā". Seriāls.
1.15 "Atrīvošanas diena".
Dok. filma.
2.20 "Ceturta studija". Atk.
2.45 "Daudz laimes, jubilar!"
Atk.
3.25 "Pasaules panorāma". Atk.
3.55 "Nacionālie dārgumi.
100g kultūras". Atk.
4.40 "Personība. 100g kultūras".
Atk.

LTV 7

5.05 "LV jaunatklāšanas
raidījums Tei!". Atk.
6.00 "Latvijas valsts himna".
6.03 "1000 jūdzes Albānijā". Atk.
6.30 "Bērnuakadēmija". Atk.
7.30 "Animācijas seriāls".
8.10 "1:1. Aktuāla intervija".
Atk.

9.00 "Labāks no *Euromaxx*.
Deutsche Welle žurnāls".
9.30 "Meža stāsti". Atk.
10.00 "Pa strauņiem. Vārtāja".
Atk.
11.00 "Muhtars. Pa jaunām

TV3 Life

5.00 "Bernards 3". Anim. seriāls.
5.30 "Tīgo uzvaras balss".
Krievu programma.
6.00 "Lieliskais gadsimts.
Kosma 2". Seriāls.
7.00 "Grejas anatomija 12".
Seriāls.

8.00 "Viņas melo labāk 8".
Seriāls.
8.30 "Mani remonta noteikumi
2". Realitātes šovs.
9.45 "Televeikala skatlogs".
10.20 "Būvējot sapni". Realitātes
seriāls.
11.05 "Sāras dizaina padomi 2".
Izkaidējošs raid.
11.40 "Krāmu tirziņu misterija.
Slepavas foto".
Dok. filma.

21.05 "Europa koncertos.
Deutsche Welle žurnāls".
22.00 "Parazīts". Dienvidkorejas
drāma.
0.25 "2017.gada pārbaudes
spēle basketbolā
viršiem". Atk.
2.25 "Pie stūres. *Deutsche
Welle* žurnāls".
2.55 "Meža stāsti". Atk.
3.25 "Kultūrdeva". Atk.
4.20 "1:1. Aktuāla intervija". Atk.

TV 3

5.00 "Gandriž ideālas vakari-
ņas 4". Izkaidējošs raid.
6.00 "900 sekundes".
8.30 "Bondi vētarsts 5". Dok.
seriāls.

9.30 "Gandriž ideālas vakari-
ņas 9". Izkaidējošs raid.
10.50 "Televeikala skatlogs".
11.05 "Meitenes 3". Seriāls.
11.35 "Amerikas slīktākie pavāri
8". Realitātes šovs.
12.35 "Vajātie. Liebrātāja".
Realitātes seriāls.

13.45 "Iļūzija". Seriāls.
14.50 "Iampadracis virtuvē".
Izkaidējošs raidījums.
15.50 "Alise Nevēra 13". Seriāls.
17.00 "Skrejiens pēc miliona 30".
Realitātes šovs.

18.00 "TV3 ziņas isumā".
18.10 "Kas katš manam milu-
lim?". Izkaidējošs raid.
19.10 "Bez tabu".
20.00 "TV3 ziņas".
20.40 "Degpunktā".
21.05 "Galaktikas sargi. 2.daļa".
Fantastiskas piedz. filma.

23.55 "Citādie". Fantastikas
piedz. filma.
2.40 "Lucifers 2". Seriāls.
3.30 "Makgaivers". Seriāls.
4.20 "UgunsGrēks 13". Seriāls.
21.55 "Suns 2". Detektīvseriāls.

LTV 1

5.00 "1000 jūdzes Persijā". Atk.
5.30 "Divi šefi". Atk.
6.00 "Latvijas valsts himna".
6.02 "Ceturta studija". Atk.
6.30 "Rīta Panorāma".
8.35 "Mīlas viesulis 15". Seriāls.
9.35 "Mana vienīgā". Seriāls.
10.35 "Televeikala skatlogs".
10.50 "Alpu dakteris 6". Seriāls.
11.45 "Latvijas sirdsdziesma".
Atk.

12.40 "Televeikala skatlogs.
Top-Shop piedāvā".
13.00 "Sporta studija". Atk.
13.45 "Province". Atk.
14.15 "Jelas garumā". Atk.
14.45 "Televeikala skatlogs.
Top-Shop piedāvā".
15.00 "Krustpunktā".
16.00 "Mana vienīgā". Seriāls.
17.00 "Mīlas viesulis 15". Seriāls.
18.00 "Dienas ziņas".
18.56 "Ceturta studija".
19.30 "Province".
20.00 "Panorāma".
20.34 "Šodienas jautājums".
21.10 "1:1. Aktuāla intervija".
21.55 "Birojs nr.39: Ziemeļkorejas
naudas mašina". Dok.
filma.

23.00 "Nakts ziņas".
23.15 "Agāta Kristī. Erklis Puaro
9". Detektīvseriāls.
1.05 "Dziesma par Sveja ezeru".
Drāma.
2.55 "Kultūrsoks". Atk.
3.05 "Province". Atk.
3.40 "Šodienas jautājums". Atk.
4.05 "Sporta studija". Atk.
4.45 "1:1. Aktuāla intervija". Atk.

LTV 7

5.30 "Gatavo dabā 2". Atk.
6.00 "Latvijas valsts himna".
6.03 "1000 jūdzes Albānijā". Atk.
6.30 "Animācijas seriāli".
8.00 "Aizliegtais papēmiens".
Atk.

9.00 "Europa fokusā. *Deutsche
Welle* žurnāls".
9.30 "Atslēgas". Atk.
10.00 "Pa strauņiem. Saka". Atk.
11.00 "Muhtars. Pa jaunām
pēdām". Seriāls.

11.55 "Engēļu iela 9. Pelnušķītes
mantojums". Seriāls.
13.00 "Punkti uz i". Diskusiju
raidījums.
14.35 "Vienmēr formā! *Deutsche
Welle* žurnāls".
15.05 "Alpu dakteris 6". Seriāls.
16.00 "Dienestu pildot 4".
Detektīvseriāls.
17.05 "Arpus savvaļas".

18.05 "Muhtars. Pa jaunām
pēdām". Seriāls.
19.00 "Esi vesels!".
10.15 "Moderns spriedums".
Realitātes šovs.
11.35 "Precamies!".
12.05 "Radu būšana". Seriāls.
14.15 "Samara". Seriāls.
15.15 "Precamies!".
16.00 "Civīlā aizsardzība".
16.55 "Saprust. Piedot".
17.25 "Virieši un sievietes". Sarunu
šovs.
18.20 "Paticesībā". Sarunu šovs.
19.20 "Lai runā!". Sarunu šovs.
20.35 "Mogaz. Majora Čerkasova
jaunā lieta". Seriāls.
22.45 "Vakars kopā ar Ivanu
Urgantu".
23.30 "Kruķis". Seriāls.
1.15 "Radu būšana". Seriāls.
2.50 "Euronews". Informatīvs raid.
3.00 "Krievijas rīts".
9.55 "Par pašu svarīgāko".
Sarunu šovs.
11.00 "Vēstis".
11.30 "Cilvēka liktenis".
12.40 "60 minūtes". Sarunu šovs.
14.00 "Vēstis".
14.30 "Vēstis. Vietējais laiks".
14.55 "Izmeklētāja no Maskavas".
Seriāls.
17.00 "Vēstis".
17.15 "Andrejs Malahovs.
Tiesraide". Sarunu šovs.
18.40 "60 minūtes". Sarunu šovs.
20.00 "Vēstis".
21.05 "Vēstis. Vietējais laiks".
21.20 "Atgriešanās". Seriāls.
23.30 "Vakars kopā ar Vladimiru
Solovjovu".
No plkst. 2.00 līdz 8.00 - raidītāja
profilakse.

18.05 "Muhtars. Pa jaunām
pēdām". Seriāls.
19.00 "Sovakar".
19.35 "Cīemos pie arhitektiem".
Dok. filmu cikls.
20.10 "Kaut kur uz Zemes 8".
Dok. daudzēriju filma.
21.10 "Dienestu pildot 5".
Detektīvseriāls.
22.20 "Mežonīgais tecirknis".
Seriāls.
23.10 "Krāsainā pasaule.
Deutsche Welle žurnāls".
23.40 "2015.gada UEFA Eiropas
meistarsacīkšu pludmales
volejbols". Atk.
1.40 "Vienmēr formā! *Deutsche
Welle* žurnāls".
2.10 "Aizliegtais papēmiens".
Atk.
3.10 "Punkti uz i". Diskusiju raid.
4.45 "Klausītājs". Atk.

TV 3

5.00 "Gandriž ideālas vakariņas
4". Izkaidējošs raid.
6.00 "900 sekundes".
8.30 "Bondi vētarsts 5". Dok.
seriāls.
9.30 "Gandriž ideālas vakariņas
9". Izkaidējošs raid.
10.50 "Televeikala skatlogs".
11.05 "Meitenes 3". Seriāls.
11.35 "Amerikas slīktākie pavāri
8". Realitātes šovs.

12.35 "Vajātie". Realitātes seriāls.
13.35 "Iļūzija". Seriāls.
14.35 "Nemīļtie". Seriāls.
15.50 "Alise Nevēra 13". Seriāls.
17.00 "Skrejiens pēc miliona 30".
Realitātes šovs.
18.00 "TV3 ziņas isumā".
18.10 "Gandriž ideālas vakariņas
9". Izkaidējošs raid.

19.10 "Bez tabu".
20.00 "TV3 ziņas".
20.40 "Degpunktā".
21.05 "Nemīļtie". Seriāls.
21.40 "Vakariņas mammai".
Izkaidējošs raid.
22.40 "Labais ārsts 3". Seriāls.
23.40 "Operācija *Jauna dzīve*".
TV šovs.

0.45 "Trīs dienas, lai nogalinātu".
Sprauga sīzeta filma.
2.55 "UgunsGrēks". Seriāls.
5.00 "Bernards 2". Anim. seriāls.
5.30 "Tīgo uzvaras balss".
Krievu programma.
6.00 "Lieliskais gadsimts.
Kosma 2". Seriāls.
7.00 "Grejas anatomija 12".
Seriāls.

TV3 Life

5.00 "Bernards 2". Anim. seriāls.
5.30 "Tīgo uzvaras balss".
Krievu programma.
6.00 "Lieliskais gadsimts.
Kosma 2". Seriāls.
7.00 "Grejas anatomija 12".
Seriāls.

8.00 "Viņas melo labāk 8".
Seriāls.

8.30 "Mani remonta noteikumi
2". Realitātes šovs.
9.45 "Televeikala skatlogs".
10.00 "Būvējot sapni".
Realitātes seriāls.
11.00 "Trakā, dullā mīlestība".
Komēdija.
13.35 "Televeikala skatlogs".
13.50 "Viņas melo labāk 8".
Seriāls.
14.20 "Jaunava Džeina 3".
Seriāls.

15.20 "Saldās ambīcijas". Seriāls.
16.30 "Sapnotāji". Seriāls.
17.30 "Pirmais randiņš 4".
Realitātes šovs.
18.30 "Grejas anatomija 12".
Seriāls.
19.30 "Ģenjijs uzvalkā 4". Seriāls.
20.30 "Viņas melo labāk 8".
Seriāls.
21.00 "Rudens vinadārā".
Melodijā.

23.00 "Ģenjijs uzvalkā 4". Seriāls.
23.55 "Dzīvīte brīvdienās 6".
0.30 "Atspēriens izaugsmei 4".
1.00 "Grejas anatomija 12".
Seriāls.
1.50 "Sapnotāji". Seriāls.
2.40 "Būvējot sapni".
Realitātes seriāls.

3.30 "Sāras dizaina padomi 2".
Izkaidējošs raidījums.
4.00 "Debesu asaras". Seriāls.
6.00 "Rīts. Vislabākais".
8.00 "Ziņas".
8.25 "Kriminālizmeklēšanas
nodaļa". Detektīvseriāls.
10.00 "Ziņas".
10.30 "Kriminālizmeklēšanas
nodaļa". Detektīvseriāls.

13.00 "Ziņas".
13.25 "Ārkārtējs notikums".
14.00 "Suns 2". Detektīvseriāls.
16.00 "Ziņas".
16.30 "Ārkārtējs notikums".
17.05 "DNS".
18.05 "Patruldienests 2". Sprauga
sīzeta seriāls.

19.00 "Izmeklēšanu veica...".
19.45 "Balabols 4". Seriāls.
21.55 "Suns 2". Detektīvseriāls.
23.55 "Galvenais ceļš".
Autorraidījums.
0.10 "Raidījuma pamatā - reāli
notikumi".
0.55 "Likumīgā mamma".
Krimināldrāma.
1.55 "DNS".
2.55 "Nozēgums tika atklāts".
Detektīvseriāls.
3.55 "Arstu lieta". Seriāls.
5.20 "Konfrontācija".

6.00 "Rīts. Vislabākais".
8.00 "Ziņas".
8.25 "Kriminālizmeklēšanas
nodaļa". Detektīvseriāls.
10.00 "Ziņas".
10.30 "Kriminālizmeklēšanas
nodaļa". Detektīvseriāls.
13.00 "Ziņas".
13.25 "Ārkārtējs notikums".
14.00 "Suns 2". Detektīvseriāls.
16.00 "Ziņas".
16.30 "Ārkārtējs notikums".
17.05 "DNS".
18.05 "Patruldienests 2". Sprauga
sīzeta seriāls.

19.00 "Izmeklēšanu veica...".
19.45 "Balabols 4". Seriāls.
21.55 "Suns 2". Detektīvseriāls.
23.55 "Galvenais ceļš".
Autorraidījums.
0.10 "Raidījuma pamatā - reāli
notikumi".
0.55 "Likumīgā mamma".
Krimināldrāma.
1.55 "DNS".
2.55 "Nozēgums tika atklāts".
Detektīvseriāls.
3.55 "Arstu lieta". Seriāls.
5.20 "Konfrontācija".

19.00 "Izmeklēšanu veica...".
19.45 "Balabols 4". Seriāls.
21.55 "Suns 2". Detektīvseriāls.
23.55 "Galvenais ceļš".
Autorraidījums.
0.10 "Raidījuma pamatā - reāli
notikumi".
0.55 "Likumīgā mamma".
Krimināldrāma.
1.55 "DNS".
2.55 "Nozēgums tika atklāts".
Detektīvseriāls.
3.55 "Arstu lieta". Seriāls.
5.20 "Konfrontācija".

19.00 "Izmeklēšanu veica...".
19.45 "Balabols 4". Seriāls.
21.55 "Suns 2". Detektīvseriāls.
23.55 "Galvenais ceļš".
Autorraidījums.
0.10 "Raidījuma pamatā - reāli
notikumi".
0.55 "Likumīgā mamma".
Krimināldrāma.
1.55 "DNS".
2.55 "Nozēgums tika atklāts".
Detektīvseriāls.
3.55 "Arstu lieta". Seriāls.
5.20 "Konfrontācija".

19.00 "Izmeklēšanu veica...".
19.45 "Balabols 4". Seriāls.
21.55 "Suns 2". Detektīvseriāls.
23.55 "Galvenais ceļš".
Autorraidījums.
0.10 "Raidījuma pamatā - reāli
notikumi".
0.55 "Likumīgā mamma".
Krimināldrāma.
1.55 "DNS".
2.55 "Nozēgums tika atklāts".
Detektīvseriāls.
3.55 "Arstu lieta". Seriāls.
5.20 "Konfrontācija".

**Padotais atnāk pie
priekšnieka un prasa
algas pielikumu. Priekš-
nieks prasību noraida.
Padotais, izejot no kabi-
neta:**

**-Ja jūs man nepa-
augstināsiēti algu par
divsimt eiro, es visiem
parejiem pateikšu, ka
pielikāt man pie algas
piecsmēt eiro, un tad ejiēti
un atkauljētiēti no šiem
prasitājiem!**

vairāk nekā divas

katoļu baznīcā, kaut arī pati neesmu katoļticīga. Baznīcā dariju to, ko darija visi. Ieraugot priesteri, sevī nospriedu, cik ārkārtīgi skaists cilvēks, tobrīd vēl nezinot, ka tas ir Bārtulis. Beidzās dievkalpojums, un viņš pazuda. Piegāju pie jaunā priestera, par kuru zināju, ka viņš ir mācīties Venēcijā. Priesteris laipni parādīja, kur atrast prāvestu. Piekļāvēju pie durvīm - tās atvēra vecais kungs, kurš man ļoti patika. Viņam pastāstīju, ka veidoju kolekciju muzejam un ļoti vēlētos viņu nofotografēt. Viņš teica, lai nākot iekšā, piebilstot, ka nepatīk bildēties. Mēs ilgi runājām, turklāt viņa stāsti mani atstāja ļoti dziļi iespaidu. Cik viņš gudrs! Tiesa, prāvestam teicu, ka viņš nezina, kādas es bildes taisu.

Ko prāvests?

-Solīju viņam atnest parādīt cilvēku portretus. “Nu atnesiet,” viņš noteica. Mēs tikāmies, šķiet, piecas reizes. Parasti sarunu fiksēju diktofonā vai pierakstu uz papīra, bet Jānis Bārtulis teica, ka neko nevajag pierakstīt. Tomēr viņš piekrita nofotografēties. Jāatzīst, ka biju nobijusies kā diegs, kad vedu apskatīt sava darba rezultātu. Viņš ilgi skatījās un neko neteica. Nospriedu sevī, ka laikam nav īsti labi. Pēc klusuma mirkļa prāvests pabīdīja foto malā un pavēstīja: “Domāju, ka jums ir talants.” Es biju priecīga un joprojām uzskatu, ka bez viņa kolekcija Balvos neiznāktu tāda, kāda tā ir.

Kādā intervijā Jūs atzināt, ka prāvests Jums parādījis savas grāmatas manuskriptu?

-Viņš nolāsija pirmo daļu. Tas bija stāsts par diviem cilvēkiem - vīrieti un sievieti. “Varbūt es varētu pamēģināt atrast cilvēkus, kas Rīgā palīdzētu grāmatu izdot?” jautāju viņam. Atradu cilvēkus, kuri piekrita apskatīt tekstu, un pēc mēneša zvaniņu uz mācītāja māju. Diemžēl viņš saslima.

Vai ir zināms manuskripta liktenis?

-Man par to informācijas nav. Arī pie sava fotoportreta pierakstu viņš vēlējās rakstīt pats. Nepaspēja...

Jāsecina, ka fotogrāfiju varoņi Jūs iedvesmo?

-Jā, turklāt ļoti. Jums taču ir Kamaldiņš, kurš taisa jau otru lidmašīnu. Ja skatās tikai uz bildi, neviens nepateiks, ka, piemēram, Jānis Tihomirovs bijis zemessargs kopš pirmās dienas, bet

sieva Ārija pabijusi 34 valstīs, divreiz - Abū Dabī.

Jums top jauna grāmata?

-Jā, par Balvu izstādi. Kad tā varētu būt? Nezinu.

Jūsu pūrā ir vairāk nekā 20 personalizstādes gan Latvijā, gan ārvalstīs. Darbi glabājas Latvijas Nacionālā mākslas muzeja krājumā, Igaunijas, Dānijas, Vācijas, Šveices, Norvēģijas un citu valstu muzeju kolekcijās. 2019.gada 8.novembrī Balvu Novada muzejā atklājāt fotogrāfiju izstādi “Zem tām pašām debesīm”, kas joprojām mūspusē ir apskatāma. Nesen Balvu novada domes deputāti lēma daļu no šīs kolekcijas pieņemt kā dāvinājumu. Vai nebija žēl sava darba rezultātu nodot Balvu Novada muzeja rīcībā?

-Iveta Supe rakstīja projektu Valsts kultūrkapitāla fondam, kā rezultātā puse no kolekcijas nonāca muzeja īpašumā. Man bija žēl kolekciju dalīt daļās, tāpēc otru pusi uzdāvināju. Man mājās palikušas kādas desmit bildes, un sešas ir Mūkusalas galerijā.

Kas ir grūtāk - fotografēt vai veidot pierakstus?

-Neesmu rakstītājs, jo tas jā dara profesionāļiem.

Kādi ir nākotnes plāni?

-To nav. Dzīvoju kā visi normāli cilvēki. Ikdienā jau gandrīz trīsdesmit gadus strādāju apkopējas darbu Zviedrijas vēstniecībā. Esmu vienkārši apkopēja, kas nodarbojas ar fotogrāfiju. Lupata rokās, un uz priekšu.

Vai kolēģi nelūdz viņus fotografēt?

-Prasa. Dīvaini, bet tas, kurš ir vistuvāk, paliek nenobildēts.

Kā vērtējat faktu, ka mūsdienās cilvēki bildē pa kreisi, pa labi, lejup, augšup?

-Atbalstu. Cilvēks meklē to, kas viņu konkrētajā brīdī interesē.

Vai Jums ir kāda sapņu bilde?

-Konkrēta cilvēka portrets? Vācijā man teica, ka bildēju cilvēkus gados. Sāku domāt, - kāpēc tā? Faktiski jaunies stāsta par nākotni, bet tiem, kuri ir pusmūžā vai vecāki, ir pieredze, kas nereti ir ļoti interesanta.

Tātad caur fotogrāfiju var izzināt vēsturi?

-Tieši tā!

“Preiļi mani nav pieņēmuši, bet Tilža aizmirsusi”

Dzimis 1954.gada 8.novembrī Rīgā, bet bērnību pavadījis Tilžā. Sākumā septiņus gadus mācījies Tilžas vidusskolā, pēc tam vienu gadu Vectilžas astoņgadīgajā skolā. Pēc tās beigšanas 1969.gadā IGORS PLIČS ar Balvu sadzīves pakalpojumu kombināta norīkojumu uzsāka mācības Rīgas 34.pilsētas profesionāli tehniskajā skolā foto nodaļā par fotogrāfu.

Bērnība bijusi raiba?

-Sevi atceros no četrus gadu vecuma. Visu zinu, bet par to ir grūti un sāpīgi runāt. Mamma dzīvoja Jūrmalā, strādāja Ķemeru sanatorijā, kūdras fabrikā Slokā. Tas bija fizisks darbs. Otrā māsa, kura jau mirusi, visu mūžu nodzīvoja Kanādā. Māsa gāja skolā, bet mamma, kā jaunākā ģimenē, sēdēja pie ratiņa. Iepazinās ar vienu zaldātu, tā arī es piedzimu, un mani aizsūtīja pie vecmamma Tilžā. Vecmamma bija mans sargeņģelis, kas vienmēr glāba situācijās, kad izdarīju kaut kādas blēņas. Mamma ņēma rokās žagarus, bet es, žvikt, zem vecmamma brunčiem. Mani rūdīja jau kopš agras bērnības, jo, piemēram, mazgāja vannā ūdenī, kas bija tikai saulītē sildījies. Dzīvojām vectēva māla būdā. 1968.gadā mani izlika ārā no Tilžas, jo skolā ar vienīgo globusu uzspēlēju futbolu, kaut gan tānī gadā man jau bija Laimoņa Vāczenieka pateicības grāmata ar zīmogu par krustvārdu miklas sastādīšanu. Tas bija pirmais apbalvojums. Jau jaunībā biju spiests iet savu laimi meklēt kaut kur tālāk.

Kādi bija pirmie soļi, iepazīstot fotogrāfiju?

-Ar pirmo fotoaparātu “Smena” gāju kājām uz lielpilsētu Kārsava, kāda man tā tolaik šķita. Tur iegādājos filmiņas, ķīmikālijas un visu nepieciešamo. Protams, atpakaļceļam autobusa biļetes iegādei naudas nepietika. Kā jau minēju, biju spiests iet mācīties kaut kur tālāk, jo dzīvojam trūcīgi. Bet kur tu aiziesi ar 8.klašu izglītību? Ļoti gribēju mācīties par konditoru, bet tolaik šo arodu varēja apgūt tikai ar vidusskolas izglītību. Nolēmu mācīties Rīgas 34.rodvidusskolā par pulksteņmeistaru, jo tur ņēma ar 8.klašu izglītību. Gāju, kur varēju, nevis - kur gribēju. Skolas uzņemšanas komisijā direktore jautāja, - kāpēc vēlos apgūt pulksteņmeistara profesiju? Godīgi atzinu, ka man labāk patīk fotografēt. Ar to pietika, lai mani ieskaitītu klasē pie vidusskolniekiem. Acīmredzot tolaik fotogrāfa arods nebija tik pieprasīts.

Foto - E.Gabranovs

Pie mazākā dievnama Latvijā. Igors Pličs nešaubās, ka fotogrāfija ir neapstrīdama vēstures liecība. Tajā, kas ņem vērā savas muzeja, fotogrāfs paskaidroja, ka labprāt gaida grupas: “Kādas ir prasības? Brauciet ar smaidu. Neinteresē tās ekskursantu grupas, kas stāstījuma laikā risina savus privātos jautājumus. Ja gribat izklaidēties, ejiet uz citu vietu. Pie manis ir sentimentālas zināšanas.”

* Turpinājums 14.lpp.

* Par publikāciju “Viens pats mājās” saturu atbild SIA “Balvu Vaduguns”.

“Mediju atbalsta
fonda ieguldījums no
Latvijas valsts
budžeta līdzekļiem”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Viedoklis

Kas jāpatur prātā?

Fotogrāfija ir viens no vēstures avotiem. Protams, ikvienam pētniekam un vēstures izzinātājam jāpatur prātā, ka fotogrāfija var būt arī maldīga. Līdz ar to, izmantojot to kā vēstures avotu, vienmēr jāpārliedzina par fotogrāfijas autentiskumu - vai nav bijušas manipulācijas un vai tas attēls, ko mēs redzam, atbilst vēsturiskajai patiesībai. Man kā mākslas zinātniecei un vēsturniecei fotogrāfija, pirmkārt, ir vēstures avots. Otrkārt, veids, kā piefiksēt būtiskas lietas, it sevišķi, ja ir runa par kādām sīkām detaļām. Treškārt, tas ir darba instruments. Ja atrodat vecas fotogrāfijas, varētu ieteikt vairākus rīcības variantus. Ja attēlos saskatāt kaut ko interesantu, tad vajadzētu iedziļināties un saprast, kāpēc šis fotoalbums atrodas tur, kur to atradāt. Ja ir sajūta, ka albums kļūst aizvien nozīmīgāks no personiskā viedokļa, tad tam jāierāda atbilstoša vieta. Piemēram, attēlos ir radinieki vai pazīstami cilvēki. Ja tās ir nepazīstamas personas, tad nevajadzētu albumu dedzināt, bet parādīt, piemēram, novadpētniekiem vai kādam vēsturniekam. Nav obligāti jābūt akadēmiski izglītotam, lai pamanītu vēsturiskas lietas un vietas. Fotogrāfija kā informācijas nesējs ir daudzslāņaina, tāpēc aicinu izkāpt no vienkārša vērtējuma ‘patīk’ vai ‘nepatīk’, bet patiesi saskatīt šos daudzos slāņus. Man svarīga ir kultūrvēsturiskā mantojuma un kultūrvēsturisko vērtību iemūžināšana. Piemēram, strādājot Jēkabpilī, fotografēju vēsturisko arhitektūru, jo dekoratīvie elementi (durvis, logu apmales), kas veidoti no koka, laika gaitā iet zudībā. Pētnieki uzņemas atbildību par to, ko saka, pie kādiem secinājumiem nonāk, it sevišķi jomā, kurā izgaismo maz zināmas tēmas. Pētnieki nedrīkst būt slinki, jo kāda pētnieka slinkošana var novest pie kādu aplamu viedokļu un rezultātu popularizēšanas. Katram profesionālim jābūt ar augstu atbildības līmeni. Mēs taču negribētu iet pie zobārsta, ja viņš kaut kādas zobārstniecības zināšanas nav apguvis. Tikai no patiesiem vēsturiskiem faktiem un datiem mēs varam izdarīt objektīvus secinājumus. Tāpat jāsaprot, ka vieglas popularitātes dēļ nedrīkst upurēt vēsturisko patiesību rekonstrukciju. Labāk rakstīt vienu darbu ilgāk un pamatīgāk, nevis trīs darbus ātrāk un vieglprātīgāk.

Kāpēc jāpameklē muzejs? Bērniem būtu jāzina un jāpaskatās, kā tapa fotogrāfiskie uzņēmumi pirms ciparu tehnoloģijas. Tā ir iespēja saprast, ka mūsu mobilajā telefonā iebūvētā fotokamera ir daudzu cilvēku darbu un atklājumu rezultāts. Agrāk cilvēks, dodoties pie fotogrāfa, izjuta svētku sajūtu. Mūsdienās mēs tikai knipsējam un knipsējam, tāpēc pazūd brīnums. Viennozīmīgi fotouzņēmuma loma mainās, tomēr nezudis arī klasiskās vērtības. Vērojama arī tendence, ka jaunā paaudze interesējas par analogo fotogrāfiju - kā negatīvs pārtop bildē. Neliedziet sev prieku!

Foto - A.Kirsanovs

Mūsējā. Latvijas Fotogrāfijas muzeja vēsturnieci Gunu Ševkinu daudzi uzskata par novadnieci. Kā nu ne, ja viņa ir strādājusi Balvu Novada muzejā.

Viļakas novadā

Dodas pārgājienā gar Liepnas upi

3. oktobrī, krāšņākajā rudens mēnesī, aizvadīts pirmais rudens 'krastings' gar Liepnas upi.

Ideja radās Viļakas novada tūrisma speciālistei Inesei Matisānei pēc aizvadītajam pavasara ekspedīcijām pa Liepnas upi kopā ar Andru Korņejevu, kad Covid laikā bija iespēja vairāk pievērsties pētniecībai.

Atdzīvina iecienīto maršrutu

"Bija populāri doties dabā, un jau tad bija skaidrs, ka rudenī noteikti jāatkārto pārgājiens, kurā varētu doties visi interesenti, kas vēlas atklāt ko jaunu, iepazīt vēl neredzētas vietas un stāstus jeb vienkārši doties dabā. Liels prieks, ka vides gide Anna Āze atsaucās uzaicinājumam būt par pavadoni pārgājienā. Agrāk šis bija ļoti iecienīts tūrisma maršruts, - Žiguru meža muzeja vadītāja šeit novadījusi ne vienu vien ekskursiju. Nu to vēlējāmies atdzīvīnāt. Lai arī maršruts nav dabā marķēts, iebraucot Žiguros, pašā centrā uz krustojuma ir norāde uz Liepnas upes ielejas dabas taku," stāsta Inese. Viņa paskaidro, ka vārds 'krastings' aizlienēts no aktivitātēm Krimuldas pusē. Tas ir jaunvārds, kas radies 2014. gadā Krimuldā, tā nosaucot tūrisma veidu, kurš aktīvus iedzīvotājus un tūristus aicina doties pārgājienos un iepazīt Latvijas upju skaisto dabu. Pārgājienam bija pieteikušies 18 dalībnieki, bet piedzīvojumos devās vien 13, kuri bija sabraukuši no Viļakas novada, Balviem, Gulbenes, Valmieras un Ādažiem. Laika apstākļi pārgājienam un rudens baudīšanai bija izdekušies.

Iekļūst bebru valstībā

"Pārgājienu uzsākām no Liepnas upes tilta Katlešos, ejot gar upes labo krasta pusi. Devāmies pa veco ceļu, apskatot lielo koku sagāzumus un šķērsojot upi pie varena bebru aizsprosta. Pirmo pārgājiena daļu jokojoši nodēvējām par 'bebringu', jo bijām tikuši bebru valstībā. Redzējām gan alas, gan bebru darbus un nedarbus. Novērtējām dzīvnieka mākslinieka talantu, kā arī atklājām daudzus jaunus faktus par bebrim. Lai varētu aplūkot Katlešu vecās dzirnavu drupas, mums bija nepieciešams tikt atpakaļ labajā krasta pusē. Kopīgiem spēkiem veiksmīgi šķērsojām upi, jo bebru aizsprosta dēļ ūdens līmenis bija augstāks nekā domājām. Uz kāpām arī vienā no augstākajiem punktiem Liepnas upes krastā, lai redzētu vietu, kur agrāk bijis dzirnavu ezers. Tālāk jau upe kļuva akmeņaināka, un varējām doties arī pa upes vidu, nokļūstot līdz Kaķišu akmenim un Katlešu iezīšiem," pastāsta Inese. Viņa piebilst, ka gides Annas Āzes mudināti, izgaršoja egļu skuju, lai ērces netraucē, ierīvējās ar upē atrastajiem māliem, atklāja augu, ar kuru var aizstāt arī trauku mazgājamo līdzekli. "Gandarījums bija liels, ka plānoto 4,2 km vietā veicām gandrīz 7 km, vēl 2 km pa grants ceļu, kopā noejot skaistus 9 kilometrus. Nobeigumā mūs sagaidīja pārsteigums, - vietējo iedzīvotāju un Annas Āzes sarūpētās siltās pusdienas, kuru laikā iemācījāmies no kļavu lapām izgatavot sev šķīvīti, un tie, kuri vēlējās, varēja apskatīt senos bilžu albumus par Katlešiem un Liepnas upi. Katrs par dalību 'krastingā' saņēma pateicību," gandarīta par pārgājienam ir Inese. Viņa pateicas visiem, kuri izaicināja sevi, nenobijās no grūtībām un uzzināja daudz labas informācijas.

Atbrauc pat no Ādažiem

Toms Tiltanovs uz šo pārgājienu atbrauca no Ādažiem, Žiguru pusē viņam ir radi. Par pārgājienu Tomu informēja brālēns Mareks Gavrilovs no Balviem. "Šajā pusē man dzīvo radnieki, brālēns Instagram bija uzzinājis par šo iespēju, tāpēc devos ciemos pie radiem un pie reizes pieteicāmiešiem un veicām arī šo pārgājienu. Esam devušies pārgājienu Siguldā un Līgatnē, bet šeit bija ļoti izzinošs pasākums ar pavisam citām dabas ainām. Cilvēki bija laipni, draudzīgi un izpalīdzīgi. Biju izbrīnīts, ka agrāk Katlešos dzīvojis tik daudz cilvēku! Bijušas pat dzirnavas," pastāsta Toms. Viņš piebilst, ka tuvākos vai tālākos pārgājienu dodas bieži. Un nav svarīgi, tie ir iepriekš plānoti vai lēmums pieņemts pēdējā brīdī. Arī Mareks Gavrilovs atzīst, ka viņam patīk atklāt jaunus vietas, uzzināt ko vairāk. "Nezināju, ka Liepnas upes ieleja ir pat dolomīta atsegumi. Baltalkšņi tāpat vien mežā neaug, un šie koki liecina, ka šeit tiešām bijušas saimniecības, darbojušās dzirnavas. Gide Anna Āze ir ļoti zinoša, stāstījums bija aizraujošs," saka Mareks. Viņi ar Tomu ir studenti, un pārgājieni ir abu brālēnu sirdslieta. Viņus nebauda slikti laika apstākļi. Velk kājās tā dēvētos armijnieku zābakus un dodas pat trīsdesmit vai piecdesmit kilometrus garos pārgājienu.

Tik lieliska diena!

Tā izdekušos dienu vērtēja Balvu Centrālās bibliotēkas vadītāja Ruta Cibule. Viņa savu laiku šo maršrutu kopā ar Annu Āzi veica jau pirms vairākiem gadiem, un šī Rutai bija jau trešā reize Liepnas upes krastu iepazīšanā. "Vietām nācās pat novilkt apavus un upi šķērsot basām kājām. Mani sarkanie zābaciņi gan pievērsa visu uzmanību, bet ne jau krāsā tā sāls. Šādās situācijās apaviem jābūt ērtiem un ūdensnecaurlaidīgiem," smeļ Ruta, atceroties jautro pārgājienu. Viņa ir gandarīta gan par organizatores Ineses Matisānes izvēli veikt tieši šo maršrutu, gan par Annas stāstījumu, kas ar gadiem kļūst arvien *krāsaināks*, gluži kā skaitās rudens lapas. "Atceros, kā reiz lietoju zilo mālu masku no upes krastiem, - nu māla piciņu ieliku dvieļīti un paņēmu līdzī, zinot, cik tie vērtīgi ādai. Ar mums kopā gāja NBS karavīri, vairāk vai mazāk zināmi cilvēki, bet visi noslēgumā sadraudzējās un atzina, ka diena bijusi vienkārši lieliska," saka Ruta. Viņa līdzī bija paņēmusi Edīti Germani ar meitu Luīzi, kuras pašlaik dzīvo Balvos, bet pirms tam 20 gadus dzīvojušas Anglijā. "Latvijā nebiju cimojusies jau divdesmit gadus, tāpēc pārgājienu pa dabas takām izbaudīju no sirds. Tā bija īsta relaksācija no ikdienas. Divas dienas jūsmoju. Daba šķita tik mežonīga, ka pat nācās list caur briksņiem. Fascinēja dzirnavu drupas un gides stāstījums, dambji, bebru diķi un alas, dolomīta atradnes upes krastos, pats fakts, ka atradāmie pierobežā. Arī meitai Luīzei tas bija pārsteigums, kaut gan viņa ir fiziski labi trenēta - Anglijā pat 20 km kāpa un staigāja pa kalniem, jo ir strādājusi un trenējusies britu armijā," stāsta Edīte Germane.

Kopīgi piedzīvotais sildīs sirdis. Tas, ka bija jāpārvar dažādi šķēršļi, netraucēja, vien piedeva pārgājienam *odziņu*. Tos veiksmīgi pārvarēja arī Andra Korņejeva.

Interesanti stāsti. Pārgājiena dalībnieki klausījās gides stāstus par cilvēkiem, kas šeit reiz dzīvojuši un strādājuši, cīnījušies par brīvību.

Kā tikt pāri upei? Izrādījās, ka bebru aizsprosti izmainījuši ūdens līmeni Liepnas upē, un tas izrādījās augstāks nekā organizatori sākumā domājuši. Taču tā nebija problēma, un visi tika pāri upei. Vai sausām kājām, tas lai paliek noslēpums.

Bauda ēdienu pie dabas. Kopīgajās pusdienu pauzēs dalībnieki cienājās ar līdzpaņemtajiem labumiem. Visu pārgājiena laiku ar saviem stāstiem un padomiem gājējus bagātināja Anna Āze.

Šķivis no kļavu lapām. Prasme izgatavot šķīvīti no kļavu lapām Edītei bija pārsteigums un radīja nevilto prieku.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Nacionālie bruņotie spēki

Mehanizētā kājnieku bataljona apmācības

No šīs pirmdienas līdz svētdienai Balvu un Gulbenes novadu teritorijās, meža masīvā Kaļņa un Lazdaga ezeru apkārtnē, notiek Nacionālo bruņoto spēku Sauszemes spēku mehanizētās kājnieku brigādes 1.mehanizētā kājnieku bataljona 3.mehanizētās rotas karavīru lauka kaujas iemaņu apmācības.

Katrā dienā savs uzdevums

Profesionālā dienesta karavīriem katrā apmācību dienā paredzēta konkrētu uzdevumu izpilde. Kopumā tā balstīta uz kaujām mežainā apvidū, īpašu uzmanību pievēršot individuālajām apmācībām un kājnieku vada taktikai. Pirmajā dienā karavīri ieradās apmācību vietā un atkārtoja zināšanas par patruļbāzes ieņemšanu un iekārtošanu, tās principiem un rutīnu. Otrajā dienā karavīri atsvaidzināja atmiņā pārvietošanās veidus un metodes un veica šķēršļu pārvēršanas uzdevumu. Trešajā dienā tika veikts viens no svarīgākajiem lauka kaujas iemaņu elementiem "Uguns un kustība", teorijas uzdevums par plānoto uzbrukumu un tā praktiska izpilde, kā arī ievainoto evakuēšana no kaujas lauka. Ceturtajā dienā notika apvidus un objektu izlūkošana gan diennaktis gaišajā, gan arī tumšajā laikā. Šodien dienas laikā un naktī karavīri pildīja teorētiskos un praktiskos uzdevumus, kas saistīti ar novērošanas posteņiem un novērošanas posteņu rutīnu. Savukārt nedēļas nogalē karavīri pildīs lielo uzdevumu. Proti, sestdien tiks izveidots novērošanas postenis ar mērķi iegūt informāciju par pretinieku. Savukārt svētdien tiks veikts vada plānotais uzbrukums konkrētajam iepriekš novērotajam objektam, par kuru iegūta izlūkinformācija. Katra apmācības diena noslēdzas ar patruļbāzes rutīnu – vakariņām, došanos gulēt, dežūru.

Jāpiebilst, ka Sauszemes spēku mehanizētās kājnieku brigādes štābs, kurā ietilpst arī 1.mehanizētais kājnieku bataljons, atrodas Ādažu novada Kadagā. Jautāts, kādēļ par apmācību vietu tika izvēlēts salīdzinoši attālais meža masīvs Balvu un Gulbenes novadu teritorijās, 3.mehanizētās rotas komandieris kapteinis RITVARIS KAZAKS stāsta, ka šoreiz bija ierobežotas iespējas izmantot Ādažu poligonu. Tikmēr šeit ir citādāks apvidus un arī plašākas teritorijas. "Katra iepriekšējā gada beigās, atbilstoši komandiera vadlīnijām, tiek izstrādāts veicamo uzdevumu plāns katrai nedēļai nākamajam gadam. Protams, gada laikā mēdz notikt dažādas izmaiņas, kas ir normāls darba process. Arī pašreizējās apmācības nebija plānotas. Tiesa, lai arī neplānotas, šāda veida apmācības jebkurā gadījumā ir karavīriem noderīgas un nepieciešamas," uzsver R.Kazaks.

Viss atkarīgs no karavīra motivācijas

Rotas komandieris aicina iedzīvotājus būt vēl aktīvākiem un pieteikties profesionālajā dienestā, tajā skaitā Nacionālo bruņoto spēku Sauszemes spēku mehanizētās kājnieku brigādes 1.mehanizētā kājnieku bataljonā. "Dienesta spektrs Nacionālajos bruņotajos spēkos ir dažāds. Piemēram, mūsu vienība no citām atšķiras ar to, ka esam mehanizētais bataljons, kur dienesta laikā ir lielāka saskarsme ar ieročiem un tehniku. Līdz ar to dienesta specifika šajā bataljonā varētu būt ļoti noderīga un interesanta daudziem topošajiem karavīriem. Turklāt Sauszemes spēku Mehanizētajā kājnieku brigādē ietilpst arī Artilērijas divīzions. Jāpiebilst, ka topošajam karavīram ir iespēja nokļūt dienestā tieši tajā bruņoto spēku vienībā, kurā viņš vēlas. Lai to izdarītu, pirmais solis ir doties uz Rekrutēšanas un atlases centru. Protams, ieguvums ir, ja karavīram ir angļu valodas zināšanas. Jebkurā gadījumā ikvienam karavīram ir iespēja ieguldīt maksimāli daudz pūļu savā attīstībā, lai pilnveidotos un sasniegtu arvien augstākus mērķus un arī ieņemamos amatus. Protams, tas prasa laiku, bet ir daudz karavīru, kuriem ir ļoti liela motivācija un savus pienākumus pilda augstā profesionālā līmenī. Viss atkarīgs no paša karavīra!" aicina kļūt par karavīru R.Kazaks.

Jautāts, vai nākas saskarties arī ar disciplīnas pārkāpumiem, rotas komandieris stāsta, ka mācību laikā pārkāpumi nav novēroti. Savukārt ikdienas rutīnā (ārpus militārajām mācībām) pa kādam pārkāpumam gadās. Tas gan ir retums un nekas nopietns. Tajā pašā laikā R.Kazaks uzsver, - karavīram allaž jāatceras, ka sodāmus pārkāpumus civilajā dzīvē noteikti ņem vērā arī karavīra militārajā dienestā. Turklāt ar šādām darbībām tiek grauts kopējais Nacionālo bruņoto spēku tēls sabiedrības priekšā. Tādēļ karavīram ir jābūt piemēram citiem!

Foto - A.Ločmelis

Foto - A.Ločmelis

Uguns un kustība. Apmācībās piedalījās 43 karavīri, kuru pārstāvēniecība 3.mehanizētajā rotā ir teju no visas Latvijas – Alūksnes, Daugavpils, Rēzeknes, Madonas, Liepājas, Ventspils, Rīgas un citām pilsētām. Apmācībās gan nebija pilns karavīru sastāvs, jo daļa no viņiem šobrīd piedalās arī dažādosursos, lai pilnveidotu savas profesionālās zināšanas. Kā atzina rotas komandieris Ritvars Kazaks, tāpat kā citu profesiju pārstāvjiem, arī militārajā dienestā, pildot savus pienākumus, neizpaliek dažādu traumu gūšana, kas prasa zināmu laiku to sadziedēšanai. Arī šie karavīri objektīvu iemeslu dēļ pagaidām piedalīties apmācībās vēl nevarēja. Attēlos redzama uzdevuma "Uguns un kustība" izpilde šo trešdien.

Foto - A.Ločmelis

Karavīra soma. Attēlā redzama karavīra soma, kurā ietverts viss nepieciešamais ekipējums, lai karavīrs var ilgāk nekā trīs dienas nodzīvot mežā - piemēram, nedēļu, divas nedēļas vai pat ilgāk. Soma ar visu tās saturu sver apmēram 20 kilogramus. Ja karavīrs uzskata par nepieciešamu, viņš var izvēlēties un somā ievietot arī papildus lietas no ieteicamā minimālā ekipējuma. Jāpiebilst, ka mehanizētās rotas karavīri ekipējumu paši tikpat kā nenēsā, jo to pārvadā tehnika. Tas nodrošina arī vienības labāku mobilitāti.

Foto - A.Ločmelis

Gatavojas uzdevumam. "Ņemot vērā, ka esam mehanizētā vienība, pārsvarā karavīri pārvietojas tikai ar bruņutehniku. Tomēr šādas vienības nedrīkst aizmirst arī par kājnieku darbošanās specifiku, jo, salūstot tehnikai, karavīram, no tās izkļūst, jābūt gatavam pielietot visas nepieciešamās kājnieku prasmes un iemaņas. Tādēļ šajās apmācībās atsvaidzinām atmiņā tās kājniekiem nepieciešamās pamatlītas, kas kādreiz ir apgūtas, bet laika gaitā nedaudz piemirsušās," stāsta rotas komandieris Ritvars Kazaks.

Kļūsti par karavīru!

Plašāku informāciju par iespēju pieteikties profesionālajā militārajā dienestā meklējiet Nacionālo bruņoto spēku interneta mājaslapā www.mill.lv, sadaļā 'Kļūsti karavīrs!', kur uzzināsi, kā iestāties profesionālajā dienestā, lai, kļūstot par karavīru, dienētu Nacionālo bruņoto spēku vienībā vai studētu Nacionālajā aizsardzības akadēmijā. Mājaslapā pieejama visa nepieciešamā kontaktinformācija un uzziņas materiāli par rekrutēšanas pasākumiem, iespējām profesionālajā dienestā (vakances), pieņemšanas, pieteikšanās un atlases prasībām profesionālajam dienestam, kā arī atbildes uz biežāk uzdotajiem jautājumiem.

Reklāma

Kvalitatīvākie PVC logi, durvis, alumīnija logi, durvis, metāla durvis par labāko cenu.

Vācu kvalitāte – Profili "Brugmann", "Rehau". Žalūzijas. Uzmērīšana un konsultācijas – par brīvu!
Bērziņa iela 5, Balvi
Tālr. 25106640 balvisialogidurvis@inbox.lv

Jaunums!
Iekšdurvis plašā sortimentā!

NEGAIDI AUKSTU RUDENI, PASŪTI LOGUS TAGAD!

Zvani: **20399903**

Raksti: **balvi@logumaina.lv**

Ienāc: Tautas iela 1, Balvi
SIA "Logu maiņa"

Saimniecība "Kunturi" piegādā **¼ cūkas tieši jūsu mājās!**
Cena no **2,90** EUR/kg.
Ērti pasūtīt mājaslapā www.kunturi.lv
Tālr. **26471205**.

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. **27777733**
www.galasparstrade.lv

Z.s "Strautiņi"
Iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. **29411033**.

Pērk mežus, cirsmaš.
Tālr. 29419597.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343 • 26528584

Pērk zemi ar mežu.
Tālr. 26630249.

Iepērk ābolus sulai Kubulos.
Tālr. 27004732.

Pērk zirgus. Tālr. 26477904.

Pērk apaugumus. Tālr. 26589370.

Sestdien, 17.oktobrī,
Balvu tirgū
PAKLĀJI un GRĪDAS CELIŅI.
Pieņem individuālus pasūtījumus.
Tālr. **27015305**.

Līdzjūtības

*Tu aizgāji projām tik sāpīgi klusi,
Ka sažņaudzās sirds un aplūsa
prāts,
Vējš iegriezās pēkšņi no ziemeļu
pusēs*

*Un nerimst, un nerimst ne
apsaukts, ne rāts.*
Pa kritošu rudens lapu zelta taku
mīļās māmuliņas

VALIJAS GALVANOVSKAS
dvēselīte devusies Mūžībā. Ilgu,
garu mūžu nodzīvojuši aiziet tik
klusī, klusi, lai no Debesu
augstumiem lūgtu par saviem
mīļajiem. Lai māmuliņai viegli un
labi tai saulē. Lai Dievs dod
veselību un spēku pārciest
zaudējuma sāpes **bērnu,**
mazbērnu un tuvinieku
ģimenēm.
Patiesā līdzjūtībā - Radjukovu
ģimene

*Es aizeju no jums, mani mīļie,
Un atstāju baltu svečīti iedegtu -
Tad zināsi, augšā man klājas labi,
Tur atradu sev mājas.*

Lai klusa un patiesa līdzjūtība **Elfai Pukai ar ģimeni**, no māsas **GABRIELAS** uz mūžu atvadoties.
Pii "Pīlādītis" 8.grupiņas bērni,
vecāki un skolotājas

*Dzied tālā dārzā putns,
Tas tevi vārdā sauc,
Tas paņem tavu sirdi
Un tālu projām trauc.*
(Z.Lazda)

Nespējot palīdzēt lielajās bēdās,
dalām sāpju smagumu ar sporta
dejojājiem **Martinu un Rūbiju Pukiem, ģimeni**, pavadot **MĀSIŅU**
Mūžībā.
Sporta deju trenere ar kolektīvu

*Viens otram tikai uz laiku
Kā sniega pārslīņa matos,
Kā laipiņas pāri upēm
Mēs iedoti tikai uz laiku...*

Visdziļākā līdzjūtība **Martinam ar ģimeni**, mīļo **MĀSIŅU** un **MEITIŅU**
mūžībā pavadot.
2.b klases audzētāji, vecāki un skolotāja

*Balts eņģelis atnāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz
Tai baltajā, baltajā naktī,
Kur nesāp, kur nesalst, kur silts.*

Kristīne un Modri, lai klusa un patiesa līdzjūtība palīdz Jums un Jūsu tuvajiem pārvarēt bēdu un sāpju smagumu, kad zemes klēpī guldīta Jūsu mīļā **GABRIELA**.
Maruta

*Nodziest svece,
Apklust dziesma, apklust
vecmāmiņas valodiņa.*

*Dvēselīte aizgājusi,
Sauls stariem apburusi.*
Kad Dieva valstībā aiziet mīļā **VECMĀMIŅA, VECVECMĀMIŅA**, mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Sandrai Pitkevičai ar ģimeni**.
Inese H., Santa, Aina, Taņa, Dina, Inese S., Elīna, Oksana

*Tu arvien būsi šai pusē,
Tai gaismā, ko atstāji mums.
Kaut arī sirds tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.*
(Ā.Elksne)

Klusa un patiesa līdzjūtība **Ainim Galvanovskim un pārējiem tuviniekiem, MĀTI** mūžības ceļā pavadot.
Biedrības "Lazdukalna mednieki" kolektīvs

*Tava mīļa māmuliņe
Mūža miegu aizmigusi,
Apklusuši silti vārdi,
Neteiks labu padomiņu.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Ainim Galvanovskim**, no **MĀMULĪTES** uz mūžu atvadoties.
Jānis Biksāns un Jānis Belindzevs ar ģimenēm

*Paliks atmiņu kāši,
Atspulgs no nebeidzamajiem
darbiem,*

*No mirkļiem prieka pilniem
Un no mirkļiem skarbiem.*
(J.Osmanis)

Skumstam par bijušās darbabiedrenes **ĀRIJAS ROMĀNES** nāvi un izsakām patiesu līdzjūtību **meitām un pārējiem tuviniekiem**.
Margarita, Veneranda, Elza, Līvija, Daina, Alla, Daina, Taņa, Elizabeta

*Es domās tev, māt, stāstīšu vēl ilgi
Kā dārzā ziedi sazied, kā bites tajos
dūc,*

*Kā dzērves atlido un aizlido ar
dziesmu skumju,
Kā dienas mums aiziet bez tevis,
māt.* (A.Āre)

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Guntai Pulkstenei un pārējiem piederīgajiem**, mīļo māmiņu, vecmāmiņu **ĀRIJU ROMĀNI** pavadot mūžībā.
Biruta, Matrjona, Elza, Dina, Ļena, Taņa, Maija

*Tā ir māte - tik skaidra kā diena,
Mīlas gaismā pār mūžiem kas kvēl.
Tā ir māte, kas katram ir viena,
Kuru zaudējot isti kļūst žēl.*
(A.Balodis)

Klusums, Tevis vairs nav, tikai atmiņas, kas aizkustina dvēseli, vārdi, kas nepateikti skan. Mūsu patiesa līdzjūtība **Guntai Pulkstenei un pārējiem piederīgajiem**, pavadot pēdējā gaitā māmiņu **ĀRIJU ROMĀNI**.
Kolēģi 2. stāvā Balvu tirgū

*Pa rudens piemirkušām takām
Aiziet vasaras un ziemas.
Aiz klusiem, nedzirdamiem soļiem
Paliek tavas mūža dienas.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Svetlanas Romānes ģimenei**, viramāti, vecmāmiņu, vecvecmāmiņu **ĀRIJU ROMĀNI** pavadot mūžībā.
Žiguru kultūras nama ansamblis "Ivuški"

*Bez starošanas prieka
No zemes negribu aiziet,
Kaut gaismas strēlīti siku
No manis sev paņemiet.*
(Ā.Elksne)

Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar **Gajīnu Sapok un pārējiem tuviniekiem**, no māsas **VALENTĪNAS SMEHOVAS** uz mūžu atvadoties.
Bērziņa vidusskolas kolektīvs

*Rudens krāso pilādžkokus sātus,
Gājputni ar atmiņām prom trauc,
Bet tev mūžība ver miera vārtus,
Sāpes rimst un lielais klusums
sauc.*
(L.Sāgameža- Nāgele)

Sāpju un šķiršanās brīdī patiesa līdzjūtība **Kristīnei, Modrim, tuviniekiem, MEITIŅU** pavadot Mūžībā.
Kaimiņi: Krēmeri un Sietnieki

*Vairs manis neesot,
Ak, neticiet, es esmu
Ar jums, starp jums
Ar maigo ziedu dvesmu,
Ik rasas pilienā, kas saulē lās,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās...*
(I. Rudene)

Kad rudens gājputnu kāši aiznes debess augstumos **GABRIELAS** dvēselīti, domās un lūgšanās esam kopā ar **visu Puku saimi**.
Skuču ģimene

*Nekad no rudens mākoņiem
Nav tik daudz tumšu skumju liijs;
Nekad vēl vējš zem debesīm
Tik nežēlīgs un ass nav bijis.*

Skumju brīdī mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **ģimenei un tuviniekiem, GABRIELU PUKU** mūžības ceļā pavadot.
Tilžas vidusskolas kolektīvs

*Balts eņģelis atnāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz.
Tai baltajā, baltajā naktī,
Kur nesāp, kur nesalst, kur silts.*
(A.Mūmiece)

Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība palīdz pārvarēt sāpju smagumu **Kristīnei un Modrim, pārējiem piederīgajiem**, meitiņu, māsiņu, mazmeitiņu **GABRIELU** pavadot mūžības ceļā.
Barbanišku un Ābeliņu ģimenes

*Klusa paliek māja, sēta,
Klusa mātes istabiņa;
Nav vairs mātes mīļo soļu,
Nav vairs mātes padomiņa.*

Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar **Māra un Annas Galvanovsku ģimeni**, mīļo **MĀMIŅU** un **VECMĀMIŅU** mūžībā pavadot.
A.Rakstiņa, V.Zelča, I.Galviņa, Zvaigznoni, Irbiši, Grigorjevi

*Apsedz, Dieviņ, zvaigžņu sagšu,
Klāj mākoņu paladziņu,
Apklusuši mātes soļi,
Dzīves ceļu staigājot.*

Izsakām dziļu līdzjūtību **Inas, Aiņa un Māra ģimenēm, MĀMULĪTI** mūžības ceļā pavadot.
Dace, Indra, Ingrīda S., Ingrīda K.

*Tu savus gadus kamolā satīni
Ar dzīpariem siltiem un mīļiem,
Labus vārdus mums dzīvei atstāji
Un aizgāji līdz mūžības vējiem.*

Izsakām vispatiesāko līdzjūtību **Guntai un pārējiem tuviniekiem**, pavadot **MĀMUĻU** mūžībā.
Ilona un Guntis

*Apsedz, Dieviņ, zvaigžņu sagšu,
Klāj mākoņu paladziņu,
Apklusuši mātes soļi,
Dzīves ceļu staigājot.*

Skumju brīdī esam kopā ar **Guntu Pulkstēni un piederīgajiem**, pavadot **MĀMIŅU** mūžības ceļā.
Kaļvu un Aleksejevu ģimenes

*Nakts jau mūžīga nav -
Atkal atausis rīts,
Atkal vasara būs,
Bet man nebūs vairs... viņas.*
(B.Saulīti)

Skumju brīdī, atvadoties no mīļās **MĀSAS**, esmu kopā ar **Gajīnu** un izsaku visdziļāko līdzjūtību.
Sarmite

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*

Izsakām patiesu līdzjūtību **Gajīnai Sapok un pārējiem tuviniekiem**, mūsu **VALENTĪNU** pavadot mūžībā.
Nikolajevu ģimene

 Indekss 3004
Vaduguns
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS **E.GABRANOVŠ** - T. **29360850**
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA; Z.LOGINA,**
I.ZINKOVSKA, M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA,
A.LOČMELIS - T. **26555382**
KOREKTORE **S.GUGĀNE**
GRĀMATVEDE **S.BĒRZIŅA** - T. **25908200**
ŠOFERIS **A.KIRSANOVŠ** - T. **27870730**
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
G.LIELMANIS
Iespēsts SIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 3001